

Giáo Sĩ Việt Nam

Bán nguyệt san – Số 236 – Chúa nhật 23.11.2014

Giáo sĩ: ĐƯỢC CHỌN GIỮA LOÀI NGƯỜI VÀ CHO LOÀI NGƯỜI (x. Dt, 5.1)

www.conggiaovietnam.net

giasivietnam@gmail.com

MỤC LỤC

Lời Mở Đầu - Christus Dominus	Vatican 2
Đức Giêsu Vua vũ trụ	Lm. Inhaxiô Hồ Thông
KRISTALLNACHT: ĐÊM CỬA KÍNH BỀ	Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD
BÀI GIÁO LÝ 15 CỦA ĐTC PHANXICÔ VỀ HỘI THÁNH: ƠN GỌI NÊN THÁNH PHỔ QUÁT	Phaolo Phạm Xuân Khôi chuyển ngữ
Giáo hội chuẩn bị khai mạc Năm Đời Sống Thánh hiến	Minh Đức (WHĐ)
PHẢI TRÁNH TỘI NGHỊCH ĐIỀU RĂN THỨ NĂM NHƯ THẾ NÀO ? ...	Lm. PX. Ngô Tôn Huấn
ĐẠI LỄ GIÁNG SINH – TỪ GIẤ “TƯƠNG TƯ THẢO”	Xuân Thái
NHẢ THƠ KIÊN GIANG	Lm. PX. Nguyễn Hùng Oánh
CUỘC CHIẾN THIÊN LIÊNG THEO THÁNH KINH, TRONG HỘI THÁNH & NƠI CÁC THÁNH - ONWARD CATHOLIC SOLDIER	Lm. Minh Anh chuyển ngữ
BƯỚC THỨ TƯ: BIẾN ĐỔI VÀ ĐIỀU CHỈNH CUỘC SỐNG DẦN	Lm. Micae Phaolo Trần Minh Huy, pss.
KỸ THUẬT THÔNG TIN	Bác Sĩ Nguyễn Ý-Đức, MD.
RỒNG	Chuyển phẩm của Gã Siêu.

Lời Mở Đầu - Christus Dominus

Thánh Công Đồng Chung Vaticanô II

Khóa VII Ngày 28 tháng 10 Năm 1965

Phaolô Giám Mục

Tôi Tớ Các Tôi Tớ Thiên Chúa

Hiệp Nhất Với Các Nghị Phụ Của Thánh Công Đồng

Để Muôn Đời Ghi Nhớ

Sắc Lệnh

Về Nhiệm Vụ Mục Vụ

Của Các Giám Mục Trong Giáo Hội

Bản dịch Việt Ngữ của Giáo Hoàng Học Viện Piô X
Prepared for Internet by Vietnamese Missionaries in Asia

Lời Mở Đầu ^{1*}

1. Mở đầu. Chúa Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống, đã đến để giải cứu dân mình khỏi tội lỗi ¹ và để thánh hóa mọi người: như Chúa Cha đã sai Ngài thế nào, Ngài cũng sai các Tông Đồ Ngài như vậy ², và đã thánh hóa họ khi trao ban Chúa Thánh Thần cho họ để chính họ làm vinh danh Chúa Cha nơi trần gian và cứu độ loài người, "nhằm xây dựng Thân Thể Chúa Kitô" (Eph 1,12) là Giáo Hội.

2. Đức Giáo Hoàng và các Giám Mục duy trì mãi mãi công việc của Đức Kitô. Trong Giáo Hội này của Chúa Kitô, Đức Giáo Hoàng Roma, vì là đáng kế vị Phêrô, người được Chúa Kitô trao phó chiên mẹ và chiên con để chăn dắt, do Chúa thiết lập, được hưởng dụng quyền tối cao, toàn diện, trực tiếp và phổ quát trong việc chăm sóc các linh hồn. Bởi vậy, với tư cách chủ chăn toàn thể tín hữu, ngài có sứ mạng mưu ích chung cho toàn thể Giáo Hội và cho từng Giáo Hội địa phương, nên ngài được quyền tối thượng thường xuyên trên mọi Giáo Hội.

Các Giám Mục cũng thế, chính các ngài được Chúa Thánh Thần đặt lên kế vị các Tông Đồ như chủ chăn các linh hồn ³ và được ủy thác sứ mệnh duy trì mãi mãi công việc của Chúa Kitô, chủ chăn đời đời ⁴, hiệp nhất với Đức Giáo Hoàng và dưới quyền ngài. Thật vậy, Chúa Kitô đã trao cho các Tông Đồ những đáng kế vị mệnh lệnh và quyền dạy dỗ mọi dân nước, thánh hóa mọi người trong chân lý và chăn dắt họ. Do đó, nhờ Thánh Thần mà các ngài đã lãnh nhận, các Giám Mục trở thành thầy dạy đức tin, chánh tể, chủ chăn thực thụ và chính thức ⁵.

3. Các Giám Mục hiệp thông và dưới quyền Đức Giáo Hoàng. Các Giám Mục, là những người chia sẻ nỗi lo âu của tất cả các Giáo Hội, thi hành nhiệm vụ giám mục mà các ngài đã nhận lãnh do việc tấn phong giám mục ⁶, trong sự hiệp thông và dưới quyền Đức Giáo Hoàng, đối với những gì thuộc quyền giáo huấn cũng như quyền cai quản mục vụ; tất cả các ngài họp thành Cộng Đoàn Giám Mục hay Giám Mục Đoàn đối với toàn thể Giáo Hội Chúa.

Mỗi vị thi hành chức vụ ấy trên phần đoàn chiên Chúa đã được chỉ định; mỗi vị được ủy thác coi sóc một Giáo Hội địa phương, hoặc đôi khi vài vị cùng nhau lo cho một số nhu cầu chung của nhiều Giáo Hội khác nhau.

Do đó, trong khi đặc biệt lưu tâm đến những hoàn cảnh của cộng đồng nhân loại đang tiến đến một trật tự mới trong thời đại chúng ta ⁷, đồng thời cũng muốn xác định nhiệm vụ mục vụ của các Giám Mục cách minh bạch hơn, Thánh Công Đồng đã quyết định những điều sau đây.

Chú Thích:

1* Lời mở đầu tóm lược quan niệm thần học quảng diễn trong chương III Hiến chế tín lý về Giáo Hội.

1 Xem Mt 1,21.

2 Xem Gio 20,21.

3 Xem CĐ Vat. I, Khóa IV, Hiến chế tín lý I về Giáo Hội Chúa Kitô, Pastor Aeternus, ch. 3: Dz 1828 (1061).

4 Xem CĐ Vat. I, Khóa IV, Hiến chế tín lý I về Giáo Hội Chúa Kitô, Pastor Aeternus, lời mở đầu: Dz 1821 (3050).

5 Xem CĐ Vat. II, Hiến chế tín lý về Giáo Hội Lumen gentium, ch. 3, số 21, 24, 25: AAS (1965), trg 24-25, 29-31.

6 Xem CĐ Vat. II, Hiến chế tín lý về Giáo Hội Lumen gentium, ch. 3, số 21: AAS 57 (1965), trg 23-25.

7 Xem Gioan XXIII, Tông hiến Humanae salutis, 25-12-1961: AAS 54 (1962) trg 6.

VỀ MỤC LỤC

Đức Giêsu Vua vũ trụ

Nguồn: <http://www.kinhthanhvn.org/viewItem.ihtml?itemId=9346>

Lm. Inhaxiô Hồ Thông

Tin Mừng trình bày ngày chung thăm ở đó Đức Vua vinh hiển mở cửa Nước Trời cho tất cả những ai đã yêu mến Ngài qua việc yêu thương anh chị em bất hạnh của họ, những người mà Đức Vua tình yêu tự đồng hoá mình với họ.

ĐỨC GIÊ-SU VUA VŨ TRỤ

Lễ Chúa Kitô Vua đã được Đức Pi-ô XI thiết định vào năm 1925 để khẳng định niềm tin của Giáo Hội vào quyền tối thượng của Đức Giê-su trên mọi người, mọi gia đình và mọi xã hội nhân loại. Trong bức Thông Điệp của mình “Quas primas” vào ngày 11 tháng 12 năm 1925, Đức Pi-ô XI đặc biệt tố cáo chủ nghĩa thế tục làm phương hại tận căn vương quyền của Đức Ki-tô.

Trước đây, Lễ Chúa Ki-tô Vua được ấn định vào Chúa Nhật cuối cùng của tháng mười. Từ cuộc canh tân phụng vụ, Ngày Lễ này đóng lại năm phụng vụ, vì nó được trình bày như đỉnh cao của tất cả mầu nhiệm Đức Ki-tô.

Lễ Đức Ki-tô Vua long trọng nhắc nhở rằng Đức Ki-tô không chỉ là anh em của chúng ta, người bạn đồng hành của chúng ta, nhưng cũng là Chúa của chúng ta.

Ed 34: 11-12, 15-17

Bài Đọc I, trích từ sách Ê-dê-ki-en, là dụ ngôn người mục tử nhân lành. Ngôn sứ Ê-dê-ki-en loan báo rằng Đấng Mê-si-a (Đức Ki-tô) mà muôn dân mong đợi sẽ còn hơn một vị vua: người mục tử nhân lành của dân Ngài, Ngài biết chọn lựa giữa chiên và dê, giữa người tốt và kẻ xấu.

1Cr 15: 20-26, 28

Trong thư thứ nhất gửi tín hữu Cô-rin-tô, thánh Phao-lô gọi lên vương quyền của Đức Ki-tô. Thiên Chúa đã quy phục mọi sự cho Ngài, và vào ngày cùng tận, Chúa Con sẽ hoàn lại cho Cha Ngài thế giới mà Ngài đã vĩnh viễn tiêu diệt quyền lực Sự Ác và Tử Thần.

Mt 25: 31-46

Tin Mừng trình bày ngày chung thăm ở đó Đức Vua vinh hiển mở cửa Nước Trời cho tất cả những ai đã yêu mến Ngài qua việc yêu thương anh chị em bất hạnh của họ, những người mà Đức Vua tình yêu tự đồng hoá mình với họ.

BÀI ĐỌC I (Ed 34: 11-12; 15-17)

Ngôn sứ Ê-dê-ki-en sống vào thời kỳ bi thảm nhất của lịch sử Ít-ra-en: thời kỳ những cuộc xâm lăng của đế quốc Ba-by-lon vào đầu thế kỷ thứ tư trước Công Nguyên. Sau khi vua Ba-tư là Na-bu-cô-đô-no-so đánh chiếm kinh thành Giê-ru-sa-lem lần thứ nhất vào năm 588 tCN, ngôn sứ Ê-dê-ki-en là một trong đoàn người ưu tú đầu tiên bị dẫn đi lưu đày.

Ngôn sứ Ê-dê-ki-en tiên báo một tai họa còn lớn lao hơn. Tai họa này bất ngờ xảy đến mười một năm sau đó. Quân Ba-by-lon triệt hạ kinh thành Giê-ru-sa-lem lần thứ hai và phá hủy Đền Thờ (588-587 tCN). Cuộc xuất chinh thứ nhất của quân Ba-by-lon là trừng phạt trong khi cuộc xuất chinh thứ hai là chấm dứt vương quốc Giu-đa.

Trong những hoàn cảnh bi thương, ngôn sứ Ê-dê-ki-en cực lực tố cáo các nhà lãnh đạo Ít-ra-en là bất tài, vị kỷ, bất công: họ là những mục tử gian ác đã dẫn dân của mình đến chỗ phải ly tán khắp nơi. Danh xưng “mục tử” được dùng để gọi vua rất phổ biến ở Đông Phương, thuộc ngôn ngữ triều đình.

1. Dự ngôn người mục tử nhân hậu.

Khi tai họa bất ngờ giáng xuống trên dân tộc mình, ngôn sứ Ê-dê-ki-en, trước đây đã loan báo tai họa, nay loan báo niềm hy vọng: sẽ đến ngày Đức Chúa đích thân cầm lấy vận mệnh của dân Ngài, Ngài sẽ là vị Mục Tử đích thật.

Như ngôn sứ Ê-dê-ki-en, ngôn sứ Giê-rê-mi-a cũng sống cùng một hoàn cảnh lịch sử nhưng không bị lưu đày và vẫn còn lưu lại ở kinh thành Giê-ru-sa-lem, đã sử dụng cùng một hình ảnh để loan báo một tương lai tươi sáng hơn: “Khốn thay những mục tử làm cho đoàn chiên Ta chần dốt phải thất lạc và tan tác... Các người đã xua đuổi và chẳng lưu tâm gì đến chúng. Nay Ta sẽ để ý đến hành vi gian ác của các người mà trừng phạt các người. Chính ta sẽ quy tụ đoàn chiên Ta còn sót lại từ khắp mọi miền Ta đã xua chúng đến. Ta sẽ đưa chúng về đồng cỏ của chúng... Ta sẽ cho xuất hiện các mục tử để lãnh đạo chúng; họ sẽ chăn dắt chúng” (Gr 23: 1-4).

Chắc chắn, sấm ngôn này của ngôn sứ Giê-rê-mi-a đã khơi nguồn cảm hứng cho ngôn sứ Ê-dê-ki-en về dự ngôn “người mục tử nhân lành” mà ông đã khai triển dài ở chương 34 được trích dẫn trong Bài Đọc I này.

2. Sứ điệp hy vọng.

Trước hết, sấm ngôn loan báo tai họa của ngôn sứ Ê-dê-ki-en được ứng nghiệm ngay tức thời. Kinh Thành Giê-ru-sa-lem bị triệt hạ, Đền Thờ bị tàn phá, đám đông dân cư bị đi lưu đày. Đó là một thời kỳ thử thách, một thời kỳ “mây mù tăm tối” (hình ảnh truyền thống để gọi lên sự trừng phạt của Thiên Chúa). Mỗi lần kinh thành Giê-ru-sa-lem bị đánh chiếm, mỗi lần một đoàn dân cư bị lưu đày ở Ba-by-lon. Sau khi Giê-ru-sa-lem bị đánh chiếm lần thứ hai, thành thánh bị san thành bình địa, một số lượng dân cư Giê-ru-sa-lem và Giu-đê trốn chạy sang Ai-cập: đàn chiên bị tản mác khắp nơi.

Trong hoàn cảnh bi thương giáng xuống trên đất nước, ngôn sứ loan báo một sứ điệp chan chứa niềm hy vọng khi hứa rằng Thiên Chúa sẽ can thiệp. Chính Ngài sẽ đích thân chăn dắt đoàn chiên của mình: “Chúng có tản mác đến tận đâu vào một ngày mây mù tăm tối, thì Ta cũng sẽ cứu chúng ra”. Đó là lời hứa cuộc hồi hương trở về Giê-ru-sa-lem và cuộc đoàn tụ lại ở quê cha đất tổ. Đức Chúa sẽ đích thân băng bó tất cả những ai bị thương tổn, bồi bổ những ai bệnh hoạn trong cơn thử thách, Ngài “sẽ dựa vào công lý mà săn sóc”. Đây cũng là dự ngôn về những mục tử gian ác, những kẻ có quyền cậy thế mà chà đạp những người nghèo hèn thấp cổ bé miệng.

Sứ điệp chứa chan niềm hy vọng này được gửi đến những người sống kiếp lưu đày và những nạn nhân xấu số trong những cuộc xâm lăng, nhưng cũng tiên báo một sự thay đổi sẽ xảy đến trong lịch sử Ít-ra-en: sau cuộc hồi hương trở về, vương quyền sẽ không còn được khôi phục lại nữa. Chỉ một mình Đức Chúa sẽ là lãnh đạo dân Ngài.

3. Tôn giáo tình yêu.

Qua dụ ngôn mục tử nhân lành, sứ điệp mà vị ngôn sứ gửi đến cho dân Ngài còn quan trọng hơn. Những mối liên hệ giữa Thiên Chúa và dân Ngài được trình bày như những mối quan hệ đầm ấm thân tình; những hình ảnh chất chứa biết bao âu yếm, sôi nổi, sống động như một điệp khúc: “Con nào mất, Ta sẽ lo tìm kiếm; con nào lạc, Ta sẽ đưa về; con nào bị thương, Ta sẽ băng bó; con nào bệnh hoạn, Ta sẽ bồi bổ; con nào béo khỏe, Ta sẽ giữ gìn”. Ở nơi dụ ngôn người mục tử nhân lành ẩn chứa một tôn giáo tình yêu. Đức Giê-su, khi lấy lại dụ ngôn này, sẽ định vị mình vào trong truyền thống của ngôn sứ Ê-dê-ki-en (Ga 10: 1-16; Mt 18: 12-14; Lc 15: 4-7).

Đức Chúa, Đấng trừng phạt dân Ngài, nhưng không quên họ và vẫn một lòng yêu thương họ, là một Thiên Chúa chí công vô tư: Ngài biết “phân xử giữa chiên và chiên, giữa dê và cừu”. Đây là hình ảnh mà thánh Mát-thêu lấy lại trong Tin Mừng về Ngày Chung Thấm: chính dựa trên những tiêu chuẩn tình yêu này mà vị Vua-Mục Tử sẽ tuyên án.

BÀI ĐỌC II (1Cr 15: 20-26, 28)

Cộng đoàn tín hữu Cô-rin-tô, mà thánh Phao-lô đã loan báo Tin Mừng, đa số là người gốc Hy-lạp, ngay cả những người không phải gốc Hy Lạp cũng chịu ảnh hưởng văn hóa Hy-lạp. Niềm tin vào kẻ chết sống lại đặt ra cho họ một vấn nạn. Tại sao thân xác, vốn là ngục tù giam hãm linh hồn trong thế giới vật chất, lại được thăng hoa viên mãn, lại được phục sinh? Đối với tư tưởng Do thái, quan niệm con người như toàn thể, việc kẻ chết sống lại gồm cả xác lẫn hồn được cảm rở trong một niềm tin truyền thống từ nhiều thế kỷ.

Thánh nhân dành đoạn kết của bức thư để trả lời cho những biện bác mà cộng đoàn Cô-rin-tô nêu lên.

1. Mối dây liên đới giữa cuộc Phục Sinh của Đức Giê-su và cuộc phục sinh của chúng ta.

“Đức Giê-su đã chỗi dậy từ cõi chết, mở đường cho những ai đã an giấc ngàn thu”. Chúng ta đều phải chết vì thân phận tội lỗi của chúng ta trong mối liên đới với sự chết và tội lỗi ở nơi A-đam, nhưng được sống lại nhờ liên đới với Đức Giê-su Ki-tô. Đức Giê-su là Đầu của toàn thể nhân loại được tái sinh, là Trưởng Tử của đoàn người đồng đức được sống lại. Theo Ngài và nơi Ngài toàn thể con người của chúng ta, cả xác lẫn hồn, được cứu độ.

2. Vương quyền của Đức Giê-su.

Lúc đó, thánh nhân triển khai tư tưởng của mình trong một thị kiến vĩ đại về Ngày Chung Cuộc. Sau khi đã tiêu diệt vĩnh viễn mọi thế lực Ác Thần và cuối cùng là Tử Thần, Chúa Con sẽ trao lại cho Chúa Cha vương quyền mà Chúa Cha đã trao ban cho Ngài. Như vậy mọi sự đều hoàn tất. Sứ mạng của Chúa Con được chu toàn. Lúc đó, Thiên Chúa có toàn quyền trên muôn loài.

TIN MỪNG (Mt 25: 31-46)

Năm Phụng Vụ hoàn tất trên thị kiến vĩ đại mà truyền thống Ki-tô giáo gọi là “Ngày Chung Thầm”. Thị kiến này đóng lại bài diễn từ cánh chung, trong đó Đức Giê-su gọi lên những viễn cảnh nối tiếp nhau về ngày cùng tận của thế giới và ơn cứu độ của mỗi người.

1. Con Người.

Bức tranh được gợi hứng từ thị kiến của ngôn sứ Đa-ni-en: Con Người ngự giá mây trời mà đến và Thiên Chúa trao cho Người “quyền thống trị, vinh quang và vương vị; muôn người thuộc mọi dân tộc, quốc gia và ngôn ngữ đều phải phụng sự Người” (Đn 7: 13-14).

Ngai vinh hiển và sự hiện diện của các thiên thần vào Ngày Chung Thầm là những nét đặc trưng của truyền thống ngôn sứ và các tác giả khai huyền. Nhưng hoạt cảnh được soi sáng chủ yếu bởi danh xưng “Con Người” được đặt ở đầu. Danh xưng “Con Người” được dịch sát từ có nghĩa “con của loài người”. Đây là diễn ngữ Kinh Thánh được gặp thấy trong sách Ê-dê-ki-en, đồng nghĩa với “một con người”, tức là một phạm nhân mỏng dòn yếu đuối đối lập với Thiên Chúa cao vời khôn ví như trong câu: “Hỡi con người, hãy đứng cho vững, Ta sắp nói với ngươi đây” (Ed 2: 1). Trong thị kiến của ngôn sứ Đa-ni-en, “Con Người” là nhân vật thuộc thiên giới từ mây trời mà đến, nghĩa là từ Thiên Chúa mà đến, nhưng cũng không kém con người.

Như vậy, qua danh xưng “Con Người” trong thị kiến Đa-ni-en, Đức Giê-su mặc khải rằng Đức Vua giáng trần để xét xử trần thế này thuộc về thiên giới nhưng cũng chia sẻ trọn vẹn nhân tính của chúng ta. Nét đặc trưng độc đáo này ngự trị toàn bộ hoạt cảnh: Vua-Thầm Phán muốn liên đới với anh em đồng loại của mình, đặc biệt những kẻ nghèo hèn thua thiệt và bệnh vực cho họ đến độ Ngài tự đồng hoá mình với họ.

Cựu Ước thường hằng cho thấy Thiên Chúa đứng về phía những kẻ thấp cổ bé miệng bị áp bức thua thiệt trong cuộc đời này. Chính Ngài đích thân đảm nhận việc báo oán cho họ. Trong sách Xuất Hành, Thiên Chúa một cách nào đó tự đồng hoá mình với những người khốn khổ, bị áp bức: “Giờ đây, tiếng rên siết của con cái Ít-ra-en đã thấu tới Ta; Ta cũng đã thấy cảnh áp bức chúng phải chịu vì người Ai-cập” (Xh 3: 9). Sách Gióp mô tả những nguyên do Thiên Chúa trừng phạt nhân danh công lý theo cùng những từ ngữ trong đoạn Tin Mừng hôm nay: “Anh đòi anh em nộp của cầm mà chẳng có lý do, lại còn lột cả áo che thân của họ. Kẻ mệt nhọc, anh chẳng cho nước uống, người đói lả, anh từ chối bánh ăn. Anh trao đất đai cho kẻ có quyền hành, và cho người thần thế được định cư. Các quả phụ, anh đuổi về tay trắng, các cô nhi, anh bắt phải bó tay. Vì thế, cạm bẫy bủa vây anh tứ phía làm cho anh bất chợt phải sợ hãi kinh hoàng” (G 22: 6-11).

2. Mến Chúa và yêu người.

Nét tiêu biểu của Ki-tô giáo đó là “Mến Chúa và yêu người là một”. Nhưng ai có thể công bố “mến Chúa và yêu người là một”, nếu không là Đáng hiệp nhất Thiên Chúa và nhân loại chúng ta ở nơi Ngài? Hoạt cảnh Ngày Chung Thầm, trong đó việc chọn lựa giữa những người công chính và quân vô đạo được thực hiện dựa trên tiêu chuẩn tình yêu, minh họa hùng hồn nhất nét tiêu biểu Ki-tô giáo: “Mỗi lần các ngươi không làm như thế cho một trong những kẻ bé nhỏ nhất đây, là các ngươi đã không làm cho chính Ta vậy”.

3. Bối cảnh lịch sử.

Được đặt vào trong bối cảnh lịch sử của nó, đoạn Tin Mừng này đã có một âm vang ngay tức thời. Đức Giê-su đã từng gọi các môn đệ Ngài là những “kẻ bé nhỏ” (Mt 10: 42) hay “anh em Thầy” (Ga 20: 17). Vào lúc thánh ký ghi lại đoạn văn này, những người Ki-tô hữu đang phải sống trong cảnh bách hại, chịu những gian truân tứ bề, bị tù đầy giết chết. Đức Giê-su dự phần vào những nỗi truân chuyên của họ. Không phải trên đường Đa-mát Ngài đã nói với Phao-lô: “Tại sao ngươi bách bớ Ta” (Cv 9: 4) đó sao? Chắc chắn đoạn Tin Mừng hôm nay đã

đem đến một niềm an ủi lớn lao biết là ngần nào cho những người Ki-tô hữu đang sống trong cảnh bách hại và cho những ai giúp đỡ họ hay gia đình của họ. Tuy nhiên, bản văn có một tầm mức hoàn vũ hơn.

4. Tầm mức hoàn vũ.

“Các dân thiên hạ sẽ tụ họp trước mặt Người”. Vị Vua-Thẩm Phán ngỏ lời với hết mọi người. Đức Giê-su đã lật đổ những viễn cảnh của sách Lê-vi, theo đó, yêu người thân cận chỉ giới hạn ở nơi đồng bào của mình, để công bố chiều kích “tứ hải giai huynh đệ” của Luật Đức Ái. Tác giả thư gởi các tín hữu Do thái khẳng định rằng Đức Giê-su đã trở nên anh em của tất cả mọi người: “Đức Giê-su đã phải nếm sự chết, là để cho mọi người được cứu độ, nhờ ơn Thiên Chúa...Thật vậy, Đáng thánh hóa là Đức Giê-su, và những ai được thánh hóa đều do một nguồn gốc. Vì thế, Người đã không hổ thẹn gọi họ là anh em, khi nói: Con nguyện sẽ loan truyền danh Chúa cho anh em...” (Dt 2: 9-17). Và lại, chính Đức Giê-su đã công bố: “Phàm ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đáng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi” (Mt 12: 50).

Đức Giê-su nối kết diễn từ Chung Thẩm với diễn từ “Các Mối Phúc Thật”, đồng thời đem đến một khía cạnh mới mẻ. Ngài mở rộng sự tuyển chọn của Thiên Chúa ở bên kia Ki-tô giáo nói riêng. Tất cả những ai thực hành Đức Ái huynh đệ sẽ được định vị trong tinh thần của Đức Kitô, dù thuộc bất kỳ dân tộc nào và bất kỳ tôn giáo nào: họ sẽ nhận được gia sản và dự phần vào những lời chúc phúc của Chúa Cha.

Đây là ân ban trực tiếp của mầu nhiệm Nhập Thể. Ngôi lời Nhập thể không là một giai đoạn tạm thời: Thiên Chúa tháp nhập vĩnh viễn vào nhân loại, và qua nhân loại Ngài cho chúng ta được tháp nhập vào Ngài.

VỀ MỤC LỤC

KRISTALLNACHT: ĐÊM CỬA KÍNH BỀ

(hình chụp Đức Phanxico và hai Thủ Lãnh Do Thái Giáo)

Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD

Kito Giáo và Do Thái Giáo có gì khác biệt? Chẳng có gì khác cả. Là anh em cùng một nhà với nhau, nhưng vì hiểu lầm mà xa cách nhau. Hãy lại gần nhau và cùng nhau hàn gắn vết thương chung. ([hình chụp Đức Phanxico và hai Thủ Lãnh Do Thái Giáo](#))

KRISTALLNACHT- ĐÊM CỬA KÍNH BẼ

Đọc đầu đề chắc độc giả sẽ thắc mắc không hiểu ông này muốn nói gì. Dễ hiểu thôi. Cái đêm hôm ấy, đêm mùng 9 rạng 10 tháng 11 năm 1938, là một đêm kinh hoàng đối với người Do Thái. Đức quốc xã Nazis phát khởi chiến dịch bạo động toàn quốc trừng phạt, chống lại các cộng đồng Do Thái ở Đức, Áo và Sudetenland. Tất cả những biến cố này gọi chung là Kristallnacht được dịch là **“Đêm Cửa Kính Bẻ”**, ám chỉ cửa sổ của các hội đường bị bể, các cửa tiệm của người Do Thái, các trung tâm cộng đồng cũng như mọi nhà cửa do người Do Thái làm chủ đều bị chiếm đoạt và phá hủy trong đêm đó. Do âm mưu xúi dục của chế độ Nazis, những tên phá hoại đã đốt cháy và tiêu hủy 267 hội đường, đập phá cướp bóc 7,500 cơ sở thương mại Do Thái và giết chết ít nhất là 91 người Do Thái. Chúng cũng làm hư hại tổn thương nhiều nghĩa địa, nhà thương, trường học và nhà cửa, cả sở cảnh sát và sở chữa lửa ở bên cạnh.

Kristallnacht chính là khởi điểm của chính sách giết Do Thái của Nazi, từ đó đi đến lò sát sinh Holocaust, một chủ trương có hệ thống do nhà nước cầm đầu âm mưu hủy diệt hết cả khối người Do Thái ở Âu Châu.

XÍCH LẠI GẦN NHAU VÀ HÀN GẮN VẾT THƯƠNG

Ngày 26-3-2000, kết thúc cuộc hành hương năm Thánh ở Jerusalm, Thánh Gioan Phaolo II đã viếng Bức Tường Phía Tây là di tích của đền thờ cổ Jerusalem, đã đặt một lời kinh vào một kẽ hở của bức tường như thông lệ dân Do Thái đã thường làm từ cả hàng thế kỷ. Cử chỉ này nói lên quyết tâm tốt đỉnh cả một đời của ngài là làm sao để người Công Giáo và Do Thái thông hiểu nhau. Lời kinh của ngài khơi lại những tư tưởng mà ngài đã gửi gắm trong những chủ đề chính của ngài nói về người Do Thái và Do Thái Giáo: Người Kito hữu và người Do Thái tôn kính và thờ lạy cùng một Thiên Chúa, một tổ tiên là Abraham, chung cho tất cả những ai tìm kiếm linh hứng nơi Kinh Thánh, hứng chịu những đau khổ bất công vì chủ trương giết Do Thái cả ngàn năm, nhu cầu cần phải tha thứ cho những kito hữu và những kẻ đã tạo ra những đau khổ ấy, cũng như vấn đề cần phải được giải quyết để cải tiến tâm tư ý nghĩ về tương lai hầu hoàn thành một thống hối thực sự, để sau cùng nhận biết dân Do Thái chính là dân Chúa tiếp tục trên đường đi đến Giao Ước đời đời. Sau khi suy niệm tại Bức Tường Phía Tây Jerusalem, Đức Gioan Phaolo II đặt vào trong tường một miếng giấy có lời cầu xin Thiên Chúa, nói lên nỗi buồn sâu xa vì người Kito hữu đã có hành động sai lầm đối với dân Do Thái. Lời cầu như sau:

*“Lạy Thiên Chúa là cha chúng con,
Chúa đã chọn Abraham và con cháu ông
Mang Danh Chúa đến muôn dân:
Chúng con thành thật xám hối vì thái độ, cử chỉ của tất cả những ai*

*Trong suốt dòng lịch sử đã làm cho con cái Chúa phải đau khổ
Xin Thiên Chúa tha thứ.
Chúng con thề hứa giữ tình huynh đệ chân thật
Với dân của Giao Ước.”*

Xuyên suốt sứ vụ linh mục, giám mục và thánh Phero, Đức Gioan Phaolo II đã cương quyết kết án, coi chủ nghĩa bài Do Thái là tội ác, và xác nhận lò sát sinh Holocaust và nỗi khốn khổ của dân Do Thái là những oan khiên đau thương qua nhiều thời đại. Ngài dùng tiếng Hebrew/Do Thái ‘Shoah’ để nói về Holocaust. Gioan Phaolo II là điểm nối kết giữa người Kito hữu và Do Thái. Ngài yêu cầu cả hai phía đừng sợ nhau, đừng sợ những trình thuật thâm trầm của kinh thánh muốn hợp nhất chúng ta lại mà hãy sợ chúng ta phân ly nhau. Không gì có thể tách rời chúng ta, ngăn cản chúng ta hợp tác với nhau, và là những kẻ cùng thừa hưởng ân huệ của Thiên Chúa cứu chuộc, nơi gặp gỡ giữa Israel và thế giới đồ vỡ đã xảy ra trên thập giá đức Giesu, đáng mà chúng ta tin là Con Thiên Chúa và con Israel.

Hình dưới là Hội Đường ở Berlin sau khi bị phá hủy vào đêm cửa kính bể. Những hình khác là dấu chỉ vết thương được chữa lành giữa những Kito hữu và Do Thái qua những cử chỉ anh hùng của Gioan Phaolo II, Biển Đức XVI và Phanxicô.

Fleming Island, Florida
Nov. 15, 2014

NTC

VỀ MỤC LỤC

BÀI GIÁO LÝ 15 CỦA ĐTC PHANXICÔ VỀ HỘI THÁNH: ƠN GỌI NÊN THÁNH PHỔ QUÁT

“Để nên thánh, không nhất thiết phải là các giám mục, linh mục hay tu sĩ: không, tất cả chúng ta đều được mời gọi nên thánh... Khi Chúa mời gọi chúng ta nên thánh, Người không gọi cho chúng ta làm một điều gì nặng nề, buồn thảm... Đó là một lời mời để chia sẻ niềm vui của Người, để sống và dâng hiến với niềm vui từng giây phút của cuộc đời mình, đồng thời nó trở thành một món quà yêu thương cho những người ở bên cạnh chúng ta.”

Dưới đây là bản dịch bài Giáo Lý của ĐTC Phanxicô được ban hành ngày 19 tháng 11 năm 2014 trong buổi Triều Yết Chung tại Quảng Trường Thánh Phêrô. Hôm nay ĐTC tiếp tục chu kỳ Giáo Lý mới về Hội Thánh. Ngài giải thích về Lời mời Gọi Nên Thánh hay Ôn Gọi Nên Thánh Phổ Quát của tất cả chúng ta.

* * *

Anh chị em thân mến, chào anh chị em.

Một món quà cao quý của Công Đồng Vaticanô II là đã phục hồi một cái nhìn về Hội Thánh dựa trên sự hiệp thông, và cũng tái bao gồm nguyên tắc quyền bính và phẩm trật trong viễn tượng ấy. Điều này đã giúp chúng ta hiểu rõ hơn rằng tất cả các Kitô hữu, như những người đã được rửa tội, đều bình đẳng về phẩm giá trước mặt Thiên Chúa và được liên kết với nhau bởi một ơn gọi, là ơn gọi nên thánh (x. Hiến Chế *Lumen Gentium*, 39-42). Giờ đây chúng ta tự hỏi: ơn gọi nên thánh phổ quát này hệ tại điều gì? Và làm sao chúng ta có thể thực hiện được ơn gọi ấy?

1. Trước hết, chúng ta nên nhớ rằng sự thánh thiện không phải là một điều gì mà chúng ta tự mình đạt được, đạt được với khả năng và tài năng của mình. Sự thánh thiện là một hồng ân, một hồng ân mà Chúa Giêsu ban cho chúng ta, khi Người nhận chúng ta vào với Người và cho chúng ta mặc lấy chính Người, làm cho chúng ta trở nên giống Người. Trong Thư gửi tín hữu Êphêsô, Thánh Phaolô Tông Đồ nói rằng, “Đức Kitô đã yêu thương Hội Thánh và hiến mình cho Hội Thánh để làm cho Hội Thánh nên thánh” (Ep 5:25-26). Đó, sự thánh thiện thực sự là gương mặt xinh đẹp nhất của Hội Thánh, gương mặt xinh đẹp hơn: là tái khám phá ra mình trong sự hiệp thông với Thiên Chúa, trong sự viên mãn của sự sống và tình yêu của Ngài. Như thế, chúng ta có thể hiểu rằng sự thánh thiện ấy không chỉ là đặc quyền của một số người: sự thánh thiện ấy là một hồng ân được ban cho tất cả mọi người, không trừ một ai, vì thế nó tạo thành căn tính độc đáo của mỗi Kitô hữu.

2. Tất cả những điều này làm cho chúng ta ý thức rằng, để nên thánh, không nhất thiết phải là các giám mục, linh mục hay tu sĩ: không, tất cả chúng ta đều được mời gọi nên thánh! Tuy nhiên, biết bao lần chúng ta bị cám dỗ nghĩ rằng sự thánh thiện chỉ được ban cho những người có khả năng thoát ly những công việc bình thường, để hiến mình cách riêng cho việc cầu nguyện. Nhưng không phải thế! Một số người nghĩ rằng thánh thiện là nhắm mắt lại và làm bộ mặt giống như một vị thánh trong một bức hình nhỏ. Không! Đó không phải là thánh! Sự thánh thiện là một điều gì lớn hơn, sâu xa hơn mà Thiên Chúa ban cho chúng ta. Thật vậy, chính nhờ cách sống qua tình yêu và việc làm chứng cho đời sống Kitô hữu của mình trong công việc hàng ngày mà chúng ta được mời gọi để trở nên thánh, và mỗi người trong điều kiện và bậc sống hiện tại của mình. Nhưng anh em được thánh hiến phải không, chị em được thánh hiến phải không? Hãy nên thánh bằng cách sống với niềm vui tự hiến và tác vụ của mình. Anh chị em đã kết hôn phải không? Hãy nên thánh bằng cách yêu thương và chăm sóc cho chồng hay cho vợ mình, như Đức Kitô đã chăm sóc cho Hội Thánh. Anh chị em là những người đã được rửa tội mà chưa kết hôn phải không? Hãy nên thánh với sự trung thực và khả năng làm việc của mình và dành thì giờ để phục vụ các anh chị em khác. Tuy nhiên có người nói, “Thưa cha, con làm việc trong một nhà máy; con làm việc như một kế toán viên, luôn luôn bận rộn với những con số, ở đó không thể nên thánh được...” - “Được, anh chị em có thể nên thánh được! Ở đó, nơi anh chị em làm việc, anh chị em có thể nên thánh. Thiên Chúa ban cho anh chị em ân sủng để nên thánh. Thiên Chúa truyền thông chính mình cho anh chị em.” Ngoài ra, anh chị em có thể nên thánh ở mọi nơi, nghĩa là, chúng ta có thể mở lòng ra đón nhận ân sủng này, là ân sủng hoạt động trong chúng ta và đưa chúng ta đến sự thánh thiện. Anh chị em là cha mẹ hoặc ông bà ư? Hãy nên thánh bằng cách say mê dạy dỗ con cái hoặc cháu chắt mình cho chúng biết và đi theo Chúa Giêsu. Và chúng ta cần rất nhiều kiên nhẫn để làm điều này, là một người cha tốt, một người ông tốt, một người mẹ tốt, một người bà tốt, phải cần rất nhiều kiên nhẫn và sự kiên nhẫn này là sự thánh thiện: hãy thực hành đức kiên nhẫn. Anh chị em là giáo lý viên, nhà giáo dục hoặc tình nguyện viên ư? Hãy nên thánh bằng cách trở thành dấu chỉ hữu hình của tình yêu Thiên Chúa và sự hiện diện của Ngài bên cạnh chúng ta. Đấy: mọi bậc sống đều dẫn đến sự thánh thiện, luôn luôn! Ở nhà, trên đường, ở sở làm, ở nhà thờ, vào lúc ấy và trong bậc sống của anh chị em, con đường nên thánh đã mở ra. Đừng nản lòng khi đi

theo con đường này. Chính Thiên Chúa là Đấng ban cho chúng ta ân sủng. Chúa chỉ đòi hỏi có một điều này là chúng ta hiệp thông với Ngài và phục vụ anh chị em mình.

3. Về điểm này, mỗi người chúng ta có thể xét mình một chút, giờ đây chúng ta có thể làm điều đó, mỗi người trả lời cho chính mình, trong lòng, trong im lặng, xem cho đến lúc này chúng ta đã đáp lại lời mời gọi nên thánh của Thiên Chúa chưa? Tôi có muốn trở nên một Kitô hữu tốt hơn một chút, một Kitô hữu tốt hơn, [giống Đức] Kitô hơn không? Đây là con đường nên thánh. Khi Chúa mời gọi chúng ta nên thánh, Người không gọi cho chúng ta làm một điều gì nặng nề, buồn thảm... Không đúng chút nào! Đó là một lời mời để chia sẻ niềm vui của Người, để sống và dâng hiến với niềm vui từng giây phút của cuộc đời mình, đồng thời nó trở thành một món quà yêu thương cho những người ở bên cạnh chúng ta. Nếu chúng ta hiểu được điều này, thì mọi sự đều thay đổi và có một ý nghĩa mới, một ý nghĩa đẹp, có nghĩa là bắt đầu từ những việc bé nhỏ mỗi ngày. Thí dụ. Một phụ nữ đi chợ mua sắm và gặp một bà hàng xóm và họ bắt đầu nói chuyện, sau đó là nói xấu người khác và người phụ nữ này nói, “Không, không, không tôi không nói xấu bất cứ ai.” Đây là một bước tiến trong sự thánh thiện, giúp chúng ta trở nên thánh thiện hơn. Sau đó, ở nhà, đưa con xin anh chị em nghe em nói một chút về những gì em đang muốn nói: “Ồi, bố/mẹ rất mệt, bố/mẹ đã làm việc rất vất vả hôm nay ...” – “Nhưng hãy ngồi xuống và lắng nghe con của anh chị em.” Và anh chị em ngồi xuống, kiên nhẫn lắng nghe con mình, đây là một bước tiến đến sự thánh thiện. Rồi vào cuối ngày, tất cả chúng ta đều mệt mỏi, nhưng đó là giờ cầu nguyện. Chúng ta hãy cầu nguyện! Đó cũng là một bước tiến đến sự thánh thiện. Sau đó, đến ngày Chúa Nhật và chúng ta đi dự Thánh Lễ, chúng ta rước Lễ, đôi khi, có đi xưng tội trước cách tốt đẹp, chúng ta được sạch một chút. Đây là một bước tiến đến sự thánh thiện. Rồi, chúng ta nghĩ đến Đức Mẹ, thật tốt, thật đẹp, và chúng ta hãy lần hạt Mân Côi và cầu nguyện. Đây là một bước tiến đến sự thánh thiện. Sau đó, tôi đi xuống đường phố, tôi thấy một người nghèo túng, tôi ngừng lại hỏi anh ta và cho anh một cái gì: đó là một cách để nên thánh. Chúng ta là những việc nhỏ, nhưng nhiều bước nhỏ tiến đến sự thánh thiện. Mỗi bước tiến đến sự thánh thiện sẽ làm cho chúng ta thành những người tốt hơn, thoát khỏi sự ích kỷ và khép kín nơi bản thân mình, và mở lòng chúng ta ra cho các anh chị em của mình và các nhu cầu của họ.

Các bạn thân mến, trong Thư Thứ Nhất của ngài, Thánh Phêrô khuyên chúng ta điều này: “Vì mỗi người trong anh em đã nhận được một ơn, hãy dùng ơn đó mà phục vụ nhau, như những người quản lý tốt những ân huệ khác nhau của Thiên Chúa. Nếu ai nói, thì nói như người nói lời Thiên Chúa; ai phục vụ, thì phục vụ theo khả năng Thiên Chúa ban; để trong mọi sự, Thiên Chúa được tôn vinh nhờ Đức Giêsu Kitô.” (4:10-11). Chúng ta hãy coi đây là lời mời gọi nên thánh! Chúng ta hãy đón nhận nó với niềm vui, và nâng đỡ lẫn nhau, bởi vì cuộc hành trình nên thánh không phải là một cuộc hành trình riêng rẽ, mỗi người tự đi một mình, nhưng đi cùng nhau, trong cùng một thân thể là Hội Thánh, được Đức Chúa Giêsu Chúa Kitô yêu mến và làm cho nên thánh. Chúng ta hãy tiến bước về phía trước với lòng can đảm, theo con đường nên thánh này.

Phaolô Phạm Xuân Khôi chuyển ngữ

<http://giaoly.org/vn/>

Nguyên bản: http://w2.vatican.va/content/francesco/it/audiences/2014/documents/papa-francesco_20141119_udienza-generale.html

VỀ MỤC LỤC

Giáo hội chuẩn bị khai mạc Năm Đời Sống Thánh hiến

WHĐ (17.11.2014) – Giáo hội Công giáo sẽ khai mạc Năm Đời sống Thánh hiến vào ngày Chúa nhật thứ nhất Mùa Vọng, với Thánh Lễ tại Vương cung Thánh đường Thánh Phêrô.

Đức hồng y João Braz de Aviz, Bộ trưởng Bộ Đời sống thánh hiến và các Hiệp hội đời sống tông đồ (Bộ Tu sĩ), sẽ thay mặt Đức Thánh Cha Phanxicô chủ tế Thánh lễ; vì ngày hôm đó Đức Thánh Cha vẫn còn đang tông du Thổ Nhĩ Kỳ.

Chúa nhật thứ nhất Mùa Vọng năm nay nhằm ngày 30 tháng 11, bắt đầu một năm phụng vụ mới của Giáo hội. Thánh Lễ khai mạc Năm Đời sống Thánh hiến bắt đầu lúc 10 giờ sáng.

Đức giám mục João Braz de Aviz, nguyên Tổng giám mục Brasilia (Brazil), được Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI bổ nhiệm làm Bộ trưởng Bộ Tu sĩ vào năm 2011, được nâng lên hàng Hồng y trong Công nghị Hồng y ngày 18-02-2012 và được Đức Thánh Cha Phanxicô tái bổ nhiệm vào chức vụ này ngày 16-03-2013.

(Radio Vatican)

Minh Đức

VỀ MỤC LỤC

PHẢI TRÁNH TỘI NGHỊCH ĐIỀU RĂN THỨ NĂM NHƯ THẾ NÀO ?

Hỏi : xin cha giải thích rõ những hình thức phạm tội nghịch điều răn thứ năm của Chúa.

Trả lời :

Chưa bao giờ hết, con người ngày nay đang sống thiếu bác ái yêu thương, tha thứ cho nhau từ trong gia đình ra đến bên ngoài xã hội và cộng đồng thế giới. Trong gia đình, nhiều vợ chồng đã giết nhau, bỏ nhau để lấy người khác dù đã sống chung 20, 30, 40 năm và có con cháu đông đúc. Bên VN có những cha mẹ đã bán con gái dưới tuổi thành niên cho bọn buôn người phục vụ cho kỹ nghệ mãi dâm và ấu dâm rất khốn nạn và tội lỗi. Điển hình ở Mỹ, một bà mẹ đã chở hai con ra bờ biển Galveston (Texas) và xô chúng xuống nước để giết chúng, nhưng hai trẻ xấu số này đã được người khác vớt lên và thoát chết vì bà mẹ độc ác !

Trên bình diện quốc tế, chiến tranh vẫn tiếp diễn ở Afghanistan , Irak và mới đây giữa nhóm Hamas và Do Thái trên giải Gaza, khiến hàng ngàn thương dân bị giết oan. Đặc biệt, bọn Hồi giáo quá khích (ISIS) đang giết người hàng loạt bên Irak, và Syria, bách hại tàn nhẫn những tín đồ thiểu số theo Kitô Giáo và ngay cả các nhóm Hồi Giáo khác không thuộc phe nhóm của chúng.

Đây là một tai họa lớn cho thế giới hiện nay, khiến Đức Thánh Cha Phanxicô đã phải lên án tai họa này vì những kẻ chủ chốt đang nhân danh Thượng Đế của chúng để chặt đầu, giết hại thường dân vô tội ,kể cả đàn bà trẻ con.

Tại sao có những sự dữ nói trên từ trong gia đình ra đến cộng đồng thế giới như vậy?

Lý do duy nhất để giải thích là tại con người không còn biết yêu thương, tôn trọng sinh mạng, danh dự , quyền sống và tư hữu của người khác, không biết tha thứ cho nhau từ trong gia đình ra đến bên ngoài xã hội.

Khi giết hại nhau, con người –có niềm tin hay không- đã chà đạp giới răn Thứ Năm của Thiên Chúa cấm con người không được giết nhau. Sở dĩ thế, vì sự sống là quà tặng thiêng liêng vô cùng quý giá mà Thiên Chúa đã ban cho con người. Và chỉ một mình Ngài có quyền trên sự sống đó mà thôi.

Chính vì vậy mà ngay từ đầu Thiên Chúa đã truyền cho dân Do Thái lệnh cấm này: **“Người không được giết người”** (Xh 20:13)

Sau này, trong bài giảng “Trên Núi”, Chúa Giêsu cũng đã nhắc lại lệnh cấm trên và còn ngăn cấm thêm cả việc giận dữ, oán ghét và trả thù nhau nữa:

“Anh em đã nghe Luật dạy rằng: chớ giết người, ai giết người thì đáng bị đưa ra tòa. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: ai giận anh em mình thì đáng bị đưa ra tòa. Ai mắng anh em mình là đồ ngốc thì đáng bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng...”(Mt 5:21)

Chúa cấm oán thù và giết người vì Thiên Chúa là “tình thương, chậm bất bình và hay tha thứ”, nên ai không yêu thương thì “**không không biết Thiên Chúa là tình yêu.**” (1 Ga 4: 8).

Chúa Giêsu không những dạy yêu thương người thân thuộc mà đặc biệt còn phải “**yêu thương kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em.**” nữa (Ga. 5: 44)

Chính Chúa đã nêu gương yêu thương và tha thứ này khi Người cầu nguyện và tha thứ cho những kẻ đã đóng đinh Người như sau:

“ Lạy Cha ,xin tha cho chúng vì chúng không biết việc chúng làm.” (Lc 23: 34)

Cụ thể hơn nữa, Chúa đã tha thứ cho một gian phi (kẻ trộm lành) cùng bị đóng đinh với Người vì anh này biết sám hối và xin tha thứ:

“ Tôi bảo thật anh, hôm nay anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng.”(Lc 23: 43)

Như thế cho ta thấy luật yêu thương quan trọng thế nào đối với mọi tín hữu Chúa Kitô ngày nay phải sống giữa những nghịch cảnh của sự oán thù, ghen ghét, chém giết, sát hại nhau về mọi mặt tinh thần , tình cảm và thể lý ở khắp nơi trên thế giới.Có thể nói sự dữ oán thù và giết hại nhau đang thống trị thế giới và quá nhiều người ở mọi nơi, thuộc mọi nền văn hóa, ngôn ngữ.

Do đó, để đem lại an vui, bình an cho con người từ trong gia đình ra đến bên ngoài cộng đồng thế giới, thì thật cần thiết phải thực thi luật yêu thương của Chúa, và giáo lý của Giáo Hội dạy về những việc phải làm và không được làm liên quan đến luật cấm làm hại và giết người như Thiên Chúa đã nghiêm khắc ngăn cấm trong giới răn Thứ Năm của Bản Thập Giới (Decalogue). Cụ thể áp dụng như sau:

1. Về mặt thể lý, cấm cố sát và tự sát (murder and suicide)

Vì chỉ một mình Thiên Chúa nắm trọn quyền sinh tử của mọi loài thụ tạo, nên không ai được phép giết người khác, dù là một thai nhi còn trong lòng mẹ, hay một bệnh nhân đang thoi thóp trên giường bệnh và y khoa đang bó tay cứu chữa .Nói rõ hơn, không ai được phép trực tiếp hay gián tiếp làm điều gì khiến người khác phải thiệt mạng sống vì mình, cũng như không được phép hủy hoại cơ thể như chặt cắt một bộ phận nào của thân thể- dù vì mục đích y khoa- nhất là tự sát (tự tử) vì bất cứ lý do gì.

Như thế, để tôn trọng và bảo vệ sự sống là quà tặng linh thánh (sacred) Chúa ban, thì không những không được trực tiếp giết người hoặc tự sát mà còn phải tránh những hành vi gián tiếp giết người như cộng tác có hiệu quả cho ai phá thai hoặc giết người khác,Ai phạm tội này sẽ tức khắc bị phạt tuyệt thông tiền kết (latae sententiae, giáo luật số 1398) và chỉ có Tòa Thánh được quyền tháo gỡ mà thôi.

Ngoài ra ,được kể là có tội nếu dùng thuốc cho chết êm dịu (euthanasia) dù y khoa đã bó tay. (SGLGHC, số 2268-2270). Nói rõ hơn, dù cho bác sĩ đã vô phương cứu chữa thì phải để cho cái chết xảy ra cách tự nhiên (natural death) chứ không được phép kết thúc sự sống cho nhanh bằng cách cho chích thuốc để "chết êm dịu=Euthanasia"theo lời khuyên của bác sĩ, y tá không có niềm tin Công Giáo. Chỉ trong trường hợp tim đã tự nhiên ngưng đập, óc não đã hết hoạt động và bệnh nhân chỉ còn thở vì nhờ có máy hô hấp (respirator) thì khi đó mới được phép rút máy ra vì để lâu cũng vô ích và còn thêm tốn phí cho gia đình bệnh nhân.

Ngoài ra, cũng trong mục đích bảo vệ sự sống, phải tránh những hành vi hay phương thế có thể gây nguy hại cho sức khỏe nhất là gây nguy hiểm cho mạng sống của mình và của người

khác, như ăn uống quá độ, lạm dụng rượu, thuốc lá và ma túy, lái xe quá tốc độ có thể gây tai nạn cho chính mình và cho người khác cách vô cớ. Nghĩa là, nếu điều khiển lái xe quá nhanh, hoặc vượt đèn đỏ gây tai nạn hay tử thương cho ai thì đó là tội lỗi điều răn thứ năm mà người Công giáo cần phải tránh

2. Về mặt tinh thần, phải tôn trọng nhân phẩm và linh hồn của người khác:

Giới răn thứ năm không những cấm làm những điều có hại cho sự sống thể lý của mình và của người khác như đã nói ở trên mà còn ngăn cấm cả những gì làm thiệt hại đến, tinh thần, danh dự và đời sống thiêng liêng của tha nhân nữa.

Thật vậy, sự sống vẹn toàn của con người gồm hai phần hồn và xác. Do đó, Thiên Chúa buộc con người phải tôn trọng sự sống thể lý của mình và của người khác, cũng như tôn trọng danh dự, đời tư và linh hồn của người khác như chính của mình.

Cụ thể, không được nói hay làm điều gì có hại cho thanh danh, đời tư của người khác. Không ai có bổn phận phải tố cáo cho người khác biết những gì có liên quan đến sự xấu kín của người khác.. Thí dụ, biết người nào đó ngoại tình, có tính gian tham, thì người tín hữu Chúa Kitô không được phép tiết lộ cho người khác biết chuyện "bê bối" của người này khiến phương hại cho thanh danh của nạn nhân trong công luận. Nếu vì bác ái thì chỉ nên cầu nguyện và tìm cách khuyên bảo kín người có đời sống sai trái đó mà thôi. Nhưng ngược lại, nếu biết có người đã có vợ, có chồng mà đang dối gạt để lấy người khác, thì buộc phải tố cáo cho giáo quyền địa phương biết để ngăn cản việc sai trái về luân lý, giáo lý và giáo luật. Cũng vậy, khi biết có kẻ đang âm mưu giết ai, thì phải tố cáo cho nhà cầm quyền biết để ngăn chặn sự dữ khỏi xảy ra.

Trong mục đích tôn trọng thanh danh và đời sống tinh thần của người khác, giới răn thứ Năm cũng đòi buộc mọi tín hữu phải tránh gương xấu làm có cho người khác vấp ngã, phương hại cho phần rỗi của tha nhân.

Cụ thể, không được tiếp tay với ai để khai thác kỹ nghệ cờ bạc nhất là kỹ nghệ mãi dâm, buôn bán phụ nữ và trẻ em cho thú vui vô luân, vô Đạo. Cộng tác vào những việc vô luân vô đạo này thì trước hết tự gây nguy hại cho linh hồn của chính mình và cho phần rỗi của người đi tìm những thú vui cực kỳ vô luân vô đạo đó. Ngoài ra, buôn bán sách báo, phim ảnh bạo động và khiêu dâm cũng là điều phải tránh để không đầu độc giới trẻ và xô đẩy người lớn vào đường trụy lạc, phương hại cho phần rỗi của họ. Đây chính là gương xấu phải tránh mà Chúa Giêsu đã khiêm khắc cảnh cáo sau đây:

" Không thể không có những có làm cho người ta vấp ngã; nhưng khôn cho kẻ làm có cho người ta vấp ngã ! thà buộc cối đá lớn vào cổ nó và xô xuống biển, còn lợi cho nó hơn là để nó làm có cho một trong những kẻ nhỏ này vấp ngã. Anh em hãy đề phòng." (Lc 17: 1-3)

Thi hành lời dạy trên của Chúa, Giáo lý của Giáo Hội giải thích thêm như sau:

" Gương xấu là thái độ hoặc cử chỉ khuyến khích tha nhân làm điều ác. Người làm gương xấu đã trở thành kẻ cám dỗ người khác. Nó phá hoại nhân đức và sự ngay chính. Nó có thể lôi kéo người đồng loại vào chỗ chết về phần linh hồn. Gương xấu là lỗi nặng nếu hành vi hoặc thái độ của người đó cố ý lôi kéo tha nhân vào một lỗi nặng." (SGLGHC, số 2284)

Nói khác đi, không phải chỉ giết người mới là lỗi Điều Răn Thứ Năm, mà phải kể thêm những việc làm có hại cho sức khỏe của mình và của người khác như chơi trò đấm đá (boxing), đua xe hơi (auto race) buôn bán ma túy, cần sa, ăn uống quá độ, lái xe ẩu như đã nói ở trên. Mặt khác giới răn thứ năm cũng đòi buộc phải xa tránh những lối sống và nguy cơ tội lỗi cho chính mình và cho người khác như tiếp tay phổ biến dịp tội bằng việc mở sòng bạc, mở nhà chứa gái mãi dâm, buôn bán sách báo, phim ảnh khiêu dâm, buôn bán trẻ em và phụ nữ cho dịch vụ

mãi dâm và ấu dâm (child prostitution) vô luân vô đạo,.. tất cả đều lỗi nghịch Điều Răn Thứ Năm mà là người tín hữu Chúa Kitô chúng ta phải hết sức xa tránh để mưu ích hồn xác cho mình và cho người khác.

Tóm lại, mọi giới luật của Chúa đều nhằm mục đích đem lại lợi ích và hạnh phúc cho con người ngay trong cuộc sống ở đời này trước khi được sống hạnh phúc đời đời với Chúa trên Nước Trời mai sau. Do đó, muốn tránh oán thù, chia rẽ, giết nhau từ trong gia đình đến bên ngoài xã hội và cộng đồng thế giới thì con người phải biết yêu thương, nhịn nhục và tha thứ, nếu không thì sự dữ sẽ ngày một thêm tăng vì con người tự làm khổ mình và kẻ khác. Thiên Chúa tuyệt đối không có lợi lộc gì mà phải ngăn cấm con người làm điều này tránh điều kia. Chúa ngăn cấm vì lợi ích của con người mà thôi. Vì thế,, tuân giữ các giới răn của Chúa- đặc biệt là luật cấm giết người- là tự tạo an vui hạnh phúc cho chính mình và cho người khác trong tâm tình cảm tạ Chúa đã thương ban những giới luật cần thiết cho ta tuân giữ để được chúc phúc và nhất là được cứu rỗi để sống hạnh phúc đời đời với Chúa trên Nước Trời mai sau.. Chúa nói: **“ ai có tai nghe thì nghe”** (Mt 13: 43; Mc 7: 16; Lc 8: 8)

LM .Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

VỀ MỤC LỤC

ĐẠI LỄ GIẢNG SINH – TỪ GIÃ “TƯƠNG TƯ THẢO”

Thuốc lá còn được dân trong nghề gọi với một cái tên rất mỹ miều và đầy thi vị là “Tương tư thảo”, một loại cỏ nhớ nhung. Không phải thứ cây cỏ nào cũng có khả năng gây “nhớ nhung” như cây thuốc lá, vì đó là một loài cây độc sinh ra Nicotine, một độc chất gây nghiện, cùng với nhiều độc chất kinh hoàng như dư lượng thuốc trừ sâu, phân bón và rất nhiều hóa chất khác để có được cây thuốc lá.

Và, để từ cây thuốc lá trong thiên nhiên có thể trở thành điếu thuốc gọn gàng nhỏ bé trên tay, một loạt hóa chất khác đã được sử dụng, trong đó có chất Formaldehyde - chất dùng để ướp xác.

Thuốc lá xứng đáng được xem là một phát minh của thời cận đại, và thật đáng tiếc, đó là một phát minh đáng buồn. Cách đây khá lâu, đài BBC đã liệt kê danh sách những phát minh khiến nhiều người chết nhất trong lịch sử hiện đại đó là, Thuốc lá, Súng trường AK-47, Bom nguyên tử và Thuốc nổ. Đó là 4 phát minh hủy diệt nhiều người nhất thế giới. Chỉ riêng thuốc lá, đã có hơn 100 triệu người bị tử vong vì thuốc lá trong thế kỷ 20.

Người ta thường cho rằng, thuốc lá ít độc hại hơn thuốc Lào vì đã được “lọc” qua một lần nước. Nhưng các nghiên cứu đã chỉ rõ rằng, tác hại là y như nhau, thậm chí, lượng độc chất nicotine còn nhiều hơn từ 7 đến 12% trong các lá già của thuốc Lào. Số lượng nước trong ống điếu thuốc Lào chỉ phần nào có tác dụng tích cực, nhưng sự độc hại vẫn không khác so với thuốc lá, vì khi hút là hút vào cái “hơi”, hút làn khói của thuốc. Cũng vì đã thấm thía phần nào các độc hại và rắc rối phiền nhiễu ấy nên dân gian đã vừa khôi hài, vừa cảm cảnh đúc kết:

Nhớ ai như nhớ thuốc Lào.

Đã chôn điếu xuống lại đào điếu lên.

Đã quyết tâm “chôn xuống” rồi lại quyết tâm phải “đào lên”, một tình huống éo le trớ trêu nói lên sự khó khăn gai góc khi muốn từ bỏ thuốc Lào, và tất nhiên, với cả thuốc lá nữa.

Thuốc lá - Sát thủ thầm lặng

“Hút thuốc có hại cho sức khỏe”. Cảnh báo quen thuộc ấy ai cũng biết. Sách vở, báo chí, phim ảnh nói về các nguy cơ từ thuốc lá có rất nhiều, nhưng số người hút không giảm vì không phải ai cũng quan tâm để có hiểu biết đúng mức và đầy đủ về nó.

Thống kê từ thực tế cho biết, thuốc lá là loại nghiện khó cai bỏ nhất, chỉ đứng sau ma túy (heroin), cùng với cần sa và rượu là 4 loại nghiện khó cai. Nói cách khác, thuốc lá là một loại ma túy hợp pháp vì được phép trồng trọt, sản xuất, mua bán và tàng trữ khi đóng thuế đầy đủ.

Chẳng ai muốn nhớ các cảm giác khó chịu, khó ở, nhưng lại luôn rất nhớ đến những gì gọi là hưng phấn thoải mái và dễ chịu nhẹ lòng, và oái ăm thay, chất gây nghiện Nicotine trong thuốc lá đã mang lại những cảm giác ấy, khiến người ta xem nhẹ hoặc không muốn biết những tai họa cũng từ nó sinh ra.

Với 5 phút để hút xong một điếu thuốc, một cách rất vô thức, ta đã vô tình đưa vào cơ thể mình chất Nicotin và gần 4.000 hợp chất khác nhau, trong đó có rất nhiều chất gây ung thư.

Ai cũng biết hút thuốc lá có hại cho sức khỏe, nhưng tỷ lệ người hút thuốc lá đang có xu hướng tăng lên, đặc biệt ở các nước đang phát triển, trong đó Việt Nam nhiều người hút nhất, một cái nhất không thể tự hào. Có nhiều nguyên nhân dẫn đến tình trạng này, nhưng nguyên nhân chính phần lớn vì thiếu hiểu biết hoặc hiểu biết một cách chung chung mơ hồ, chưa đầy đủ và cụ thể về tác hại của khói thuốc lá.

Nicotin là chất đặc biệt nguy hiểm. Dưới dạng tinh khiết đó là chất lỏng trong suốt, có mùi khó chịu và vị đắng, dễ tan trong nước và dễ dàng xâm nhập vào cơ thể qua đường miệng, hô hấp, thậm chí qua cả da. Trong khói thuốc lá có nhiều chất kích thích khối u, tuy nhiên, người nghiện hút thuốc lá không thể bị chết ngay vì liều lượng cứ ngấm dần vào cơ thể.

Khi hút thuốc lá, hoặc sống chung với người hút thuốc, khói thuốc hít qua phổi ngấm vào máu, tích lũy lâu ngày trở thành điều kiện và nguyên nhân gây nên các bệnh tim mạch, viêm nhiễm đường hô hấp gây tổn thương trong lòng mạch máu. Vì vậy người hút thuốc lá dễ bị các bệnh như: rụng tóc, đục thủy tinh thể, da nhăn, giảm thính lực, sâu răng, ung thư da, bệnh phổi tắc nghẽn mạn tính, loãng xương, bệnh tim mạch, vàng móng tay, ung thư cổ tử cung, tình trùng biến dạng, bệnh vảy nến, viêm tắc mạch máu, ung thư phổi và các cơ quan khác như: mũi, miệng, lưỡi, tuyến nước bọt, họng, thanh quản, thực quản, thận, dương vật, tử v.v.

Ngoài ra hút thuốc lá còn làm giảm số lượng và chất lượng tinh trùng, dễ dẫn đến vô sinh ở nam giới; tăng nguy cơ ung thư tử cung, rối loạn kinh nguyệt, ung thư vú, đối với phụ nữ; dễ bị còi xương, trí tuệ chậm phát triển, suy dinh dưỡng đối với trẻ em.

Quá trình tác hại, cơ thể chống cự cách bất lực với khói thuốc

Ngay từ hơi thuốc đầu tiên, cơ thể ta đã được đặt trong sự báo động. Trong vòng 10 giây đầu tiên khi hút thuốc, khói thuốc đi vào khoang miệng, bao phủ một lớp màng nâu lên hàm răng. Những chất khí sinh ra như Formaldehyde và Amoniac ngay lập tức gây báo động trên hệ miễn dịch của cơ thể.

Khói thuốc xuống tới khí quản, làm giảm hoạt động của các lông mao - vốn có nhiệm vụ quét dọn bụi bẩn hay vi khuẩn xâm nhập. Trong lúc đó, Nicotine thâm nhập vào máu thông qua các mao mạch trong phổi. Chất này nhanh chóng kích thích tuyến thượng thận, làm cơ thể tiết ra Hormone adrenaline, hệ quả là gây tăng huyết áp và nhịp tim. Hàm răng mỗi ngày thêm mờ xỉn vàng ố vì được khói thuốc lá "bao bọc, chở che".

Nicotine tiếp tục xâm nhập trung ương thần kinh, giải phóng tiếp Dopamine trong cơ thể, khiến người hút cảm thấy hưng phấn. Tuy nhiên, cùng lúc ấy, Carbon monoxide trong khói thuốc tích

tụ dần trong máu, làm giảm khả năng vận chuyển Oxy của cơ thể tới những cơ quan quan trọng.

Quá trình trên diễn ra lặp đi lặp lại theo từng hơi thuốc. Sau khi hút xong điều thuốc, lượng Dopamine trong não trở về mức bình thường, khiến sau đó ta lại có cảm giác thèm thuốc là một cách tự nhiên. Do đó nếu lặp đi lặp lại việc hút thuốc, ta sẽ mau chóng trở thành con nghiện và nghiện nặng.

Rõ ràng, thuốc lá xâm nhập quá nhanh và tác động nguy hiểm gần như ngay lập tức. Liệu cơ thể chúng ta có cơ chế nào để phòng một cách tự nhiên không? Các nhà khoa học cho ta biết là có, song phải mất tới 8 giờ đồng hồ sau khi hút một điều thuốc, cơ thể con người mới đào thải hoàn toàn các chất độc xâm nhập cơ thể, dù vậy, sự phản kháng ấy nhìn chung đều vô cùng yếu ớt, đến gần như bất lực.

Vài giây sau khi ta hút hơi thuốc đầu tiên, mắt, mũi đều có những phản ứng kích thích như chảy nước. Các lông mao trong khí quản tỏ ra quá yếu ớt và chúng bị giết chết bởi khói thuốc. Hệ quả là cơ thể phản ứng bằng cách ho khan, nhắc nhở ta rằng, các lông mao đang gặp nguy hiểm. Khói thuốc lá giết chết các lông mao ở khí quản chỉ trong tích tắc.

Thế nhưng, nếu tiếp tục hút tới điều thứ hai, thứ ba và những điều tiếp sau, số lượng lông mao còn sống sót ít dần và hết hẳn. Khi đó, bạn sẽ không thấy ho nữa. Đó cũng là lý do vì sao người hút thuốc thời gian đầu không cảm nhận được những nguy hại của thói quen xấu này. Vì vậy, khi những cơn ho không còn xuất hiện, cũng chính là lúc hãy cẩn thận tới sức khỏe của bản thân.

Sâu bên trong cơ thể, phổi gần như không có cách gì chống lại *hắc ín* có trong khói thuốc. *Hắc ín bám vào các phế nang phổi và giết chết dần các tế bào phổi khỏe mạnh.*

Theo thời gian, các giác quan cảm nhận mùi, vị đều có chút thay đổi song người nghiện thuốc không hề nhận ra – nhưng thật đáng ngại, đó lại chính là cách cơ thể cảnh báo chúng ta, cảnh báo như không cảnh báo vì không có dấu chỉ.

Chưa hết, khi khói thuốc lá xâm nhập vào máu, Carbon monoxide làm giảm khả năng vận chuyển Oxy của máu tới các bộ phận quan trọng. Cơ thể con người phản ứng bằng cách tăng huyết áp, nhịp tim lên 10-25 nhịp mỗi phút.

Những vết chân chim ở đuôi mắt cũng là dấu hiệu khuyên bạn nên dừng hút thuốc. Hậu quả của việc hút thuốc lá có lẽ không cần phải bàn thêm, vì rõ ràng, thuốc lá là một sát thủ thầm lặng vô cùng nguy hiểm.

Trăm ngàn điều lợi

Như đã biết, thuốc lá gây ra đủ thứ bệnh. Bỏ thuốc lá, rất có lợi. Lợi thể xác, lợi tinh thần và lợi cho cả túi tiền chung của gia đình nữa, vì thuốc lá ngày càng lên giá.

Các nghiên cứu khoa học cho biết, bỏ thuốc lá không bao giờ sợ đã quá trễ, còn bỏ làm gì nữa. Bỏ càng sớm lại càng lợi cho sức khỏe và tăng thêm chất lượng cuộc sống.

Chắc chắn rồi, bỏ thuốc lá khiến chúng ta bớt bệnh tật và sống chất lượng hơn. Điều này đúng cả với trường hợp dù ta đã hút thuốc suốt bao năm tháng, và hút nhiều. Người bỏ thuốc ít bị bệnh tim, tai biến mạch máu não, ung thư, bệnh phổi hơn người tiếp tục hút.

Ngoài ra, bỏ thuốc, bạn cũng sẽ thấy kết quả tốt liền trước mắt. *Cơ thể của bạn nồng nhiệt cảm ơn bạn ngay phút bạn bỏ hút, và bắt tay ngay vào việc sửa chữa các hư hại do thuốc lá gây*

ra. Ngay trong ngày bạn giã từ thuốc lá, nhịp tim và áp huyết của bạn khá hơn, và các chất hóa học độc hại có trong khói thuốc bắt đầu rời cơ thể bạn. Rồi trong vòng vài tuần, sự tuần hoàn của máu trong cơ thể bạn khá quan, bạn không còn ho khan và khô khè nhiều như trước, đờm cũng thấy ít hẳn đi.

Nếu bạn hút 20 điếu một ngày, và nay quyết chí bỏ hẳn, cơ chế sửa chữa trong cơ thể bạn sẽ xảy ra rất ngoạn mục.

Sau 2 tiếng đồng hồ, chất Nicotine, tác nhân tai hại chính trong khói thuốc, bắt đầu rời cơ thể bạn.

Sau 12 tiếng, chất Carbon monoxide, từ khói thuốc thấm vào máu bạn, đã hoàn toàn rời khỏi cơ thể bạn, máu bạn không còn bị chất Carbon monoxide ức chế, sẽ mang dưỡng khí (oxygen) đến cho các cơ quan hữu hiệu hơn.

Trong vòng 1 tuần, bạn nếm thức ăn thấy ngon hơn, ngửi hương vị cuộc đời thấy nồng nàn hơn. Hơi thở, tóc, ngón tay, răng bạn sạch sẽ hơn, bớt các mùi hôi. Sự tuần hoàn trong cơ thể bạn tiếp tục tiến triển theo chiều hướng tốt. Tất cả chất Nicotine đã biến mất trong hệ thống cơ thể bạn, những triệu chứng khó chịu nhất do việc bỏ hút cũng dịu dần.

Trong vòng 1 tháng, niêm mạc lót lòng cơ quan hô hấp của bạn bắt đầu hồi phục và loại bỏ dần các đàm nhớt gây ra do thuốc lá. Mới đầu bạn sẽ ho ra đàm nhầy; đàm này có nhiệm vụ làm sạch phổi bạn, và giúp chống nhiễm trùng. Sau đó, bạn vui thấy mình ho ít đi. Nghẹt mũi, mệt mỏi, khó thở cũng giảm dần.

Cùng với nó, khi nhất quyết ngưng hút, bạn cũng có thể thấy trước một cuộc sống nhiều chất lượng hơn, cùng một lòng tự hào đã bỏ được thuốc lá, một thứ khó cai bỏ nhất. Bạn cũng sẽ đỡ tốn tiền mua thuốc lá và tiền trả cho sự chữa trị các bệnh do thuốc lá gây ra.

Cuối cùng nhưng cũng là quan trọng nhất, bỏ thuốc lá còn giúp môi trường trong nhà bạn trong lành trở lại, vợ con bạn hết hiểm nguy vì không bị hít ngửi khói thuốc do bạn thở ra mỗi hơi, đồng thời, bạn đã nêu gương tốt cho con cháu, vì các bé khi lớn lên sẽ chẳng dám hút thuốc, nếu bố mẹ các cháu không hút.

Thuốc lá và Đại lễ Giáng sinh

Các tư vấn về thuốc lá đều khuyên rằng, khi quyết định cai bỏ thuốc lá, rất nên chọn một ngày nào đó ý nghĩa và đáng nhớ để khởi đầu như Kỷ niệm ngày cưới, ngày lễ, ngày tốt nghiệp v.v... Lời khuyên ấy thật hữu lý và rất ích lợi, vậy, còn dịp nào có ý nghĩa và tốt lành hơn Mùa Giáng sinh? Năm xưa, Chúa giáng hạ xuống phàm trần và sinh ra nơi hang đá Bêlem chỉ một lần duy nhất, để hôm nay và mãi mãi, Ngài còn tiếp tục sinh ra hàng muôn triệu lần, trong mỗi cõi lòng, nơi những ai đích thực tin nhận và kính thờ Ngài.

Là tín hữu, ai cũng thuộc lòng và tâm niệm lời Chúa phán: *“Ai muốn theo làm môn đệ Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình mỗi ngày theo Ta”*. Chẳng ai nói người hút thuốc lá sẽ phải sa hỏa ngục, nhưng căn cứ lời Chúa phán, có một điều chắc chắn rằng, sẽ không thể là môn đệ Chúa đích thực nếu chưa từ bỏ thuốc lá, do đó, ngoài thân xác và tinh thần, thuốc lá còn là vấn đề tâm linh hết sức nghiêm túc, không ai được phép xem nhẹ coi thường.

Thân thể ta là một tiểu vũ trụ với vô số tế bào các loại, các tế bào ấy đều có sự sống, chúng là các thể sinh mệnh. Giáo lý dạy, xác thân là Đền thờ của Thiên Chúa Ba ngôi, đền thờ ấy đã bị phá hủy từng phần qua mỗi hơi thuốc của ta.

Ngày Giáng sinh, ta dâng Chúa những tâm tình nguyện cầu cùng ngọn nến bó hoa đã là điều quý, nhưng món quà giá trị nhất mà Chúa mong đợi, chính là hy sinh những đam mê bản thân,

đó cũng là thực thi lời Chúa cách chủ động tích cực khi biến niềm tin trừu tượng thành hành động cụ thể, một đức tin đi kèm việc làm bảo chứng. Có như thế, mỗi ngày, ta sẽ trở nên giống Chúa hơn theo từng bước hoàn thiện chính bản thân mình.

Quyết tâm “từ bỏ” cũng là dũng cảm bước vào cuộc đấu tranh nội tâm hết sức khó khăn và đầy gay go thử thách. Đức Phật nói về điều này: “*Thắng trăm vạn quân không bằng thắng chính mình. Chiến thắng chính mình là chiến công oanh liệt nhất*”.

Trước ngày Đại lễ, khắp nơi đã rộn ràng chuẩn bị với rất nhiều hang đá đủ kiểu hoành tráng đẹp đẽ, đủ loại tượng ảnh cách tân đầy sáng tạo đã gây được bầu khí hân hoan phấn khởi vui tươi, nhưng tất cả sẽ chỉ là những hình thức của một tôn giáo lễ hội, nếu người tín hữu thiếu ý thức khát khao hoàn thiện, chẳng chút nào chuyển biến thăng hoa.

Lạy Chúa!

Bao nhiêu mùa Giáng sinh đã qua đi trong đời, nhưng con vẫn là con, nội tâm con vẫn bao trùm những cũ kỹ ù lỳ chai sạn, chẳng chút nào chuyển hóa đổi thay, dù vậy, con vẫn tự hài lòng, vẫn an tâm tự cho rằng mình không đến nỗi nào dù hàng ngày vẫn thản nhiên hút thuốc, chẳng mấy may nghĩ suy hoặc lẫn tẩn mặc cảm sau bao nhiêu năm tháng trường kỳ đam mê.

“Môn đệ Chúa”- Một danh vị đẹp đẽ, cao cả và chứa chan hy vọng. Hôm nay, mùa Giáng sinh nữa lại đến, con chột giật mình sợ hãi vì nhận ra vận mệnh mong manh đời mình, vì chẳng xứng đáng chút nào với danh hiệu cao quý kia. Nói cách khác, con chỉ là loại hàng giả với bề ngoài sáng sủa của người môn đệ Chúa, còn bên trong, thực chất chỉ là hai lá phổi đã nám đen hắc ín, những hơi thở ra đầy hôi hám khi đứng gần, cùng với làn da khô sạm và cái xỉn của kẻ nghiện thuốc lá mà thôi.

Xin thương xót con, ôi! Lạy Chúa.

Xuân Thái.

VỀ MỤC LỤC

NHÀ THƠ KIÊN GIANG

Lạy Chúa ! Con là người ngoại đạo,
Nhưng tin có Chúa ở trên cao ,
Trong lòng con , giữa màu hoa trắng,
Cứu rỗi linh hồn con , Chúa ơi !

Nhà thơ đã qua đời tại bệnh viện Nguyễn tri Phương ,quận 5, tp HCM. thọ 86 tuổi . Tên thật nhà thơ là Trương khương Trinh, sinh tại tỉnh Rạch giá (bây giờ là Kiên giang)

Là nhà thơ với các tác phẩm : Hoa trắng thoi cài trên áo tím (1962) (Lạy Chúa con là người ngoại đạo), Lúa sạ Miền Nam (1970), Quê hương thơ ấu . I6 vở tuồng Cải lương, trong đó vở kịch “Người vợ không bao giờ cưới” đã giúp Thanh Nga đóng vai xuất sắc đoạt giải Thanh Tâm và trở thành ngôi sao trong làng cải lương .

Thời học trò, ông học ở Cần thơ, học trường tư thực Nam Hưng . Cậu học trò này dốt toán, giỏi văn, chuyên làm giùm luận văn cho chúng bạn,.. Cậu để ý tới cô NH thường mặc áo bà ba trắng, quần đen, mang guốc gỗ. Cậu đã từng lẻo đẹo đi theo cô đến tận nhà cô ở xóm nhà thờ . Có lần không có tiền xe về quê, Nh gửi tiền cho . Đi kháng chiến, một anh bạn cho biết :” Con Tám NH vẫn chờ mày đó”. Có dịp qua Cần thơ, Cậu tới nhà cô NH, xin phép gia đình cho cậu nói truyện . Sau Cậu nghe tin NH đi lấy chồng, sinh con đặt tên ghép NH và cậu. Ông chồng biết, nổi ghen... Sau này nhà thơ biết chuyển đổi bốn câu thơ :

Xe tang đã khuất nẻo đời ,
Chuông nhà thờ khóc tiễn người ngàn thu,
Từ nay tóc rũ khăn xô,
Em cài hoa tím trên mồ người xưa .

thành kết :

Lạy Chúa ! Con là người ngoại đạo,
Nhưng tin có Chúa ở trên trời,
Trong lòng con giữa mùa hoa trắng,
Cứu rỗi linh hồn con, Chúa ơi !

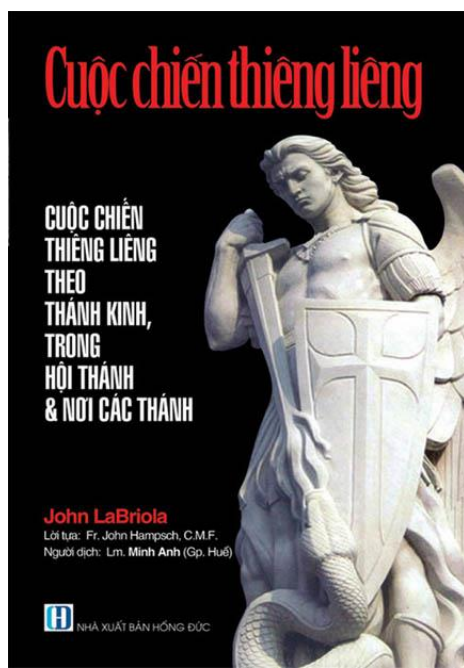
Trong tháng linh hồn này, Đức Giáo hoàng Phanxicô gặp khách hành hương (02- 11 -2014) kêu gọi cầu nguyện cho những người qua đời có thể là những tín hữu , người nguổi lạnh, khô khan, những người chưa biết Chúa, những người chống lại Chúa .

Chấn chấn là lời cầu xin của nhà thơ (Lạy Chúa con là người ngoại đạo) được Chúa đón nhận cách đặc biệt .

Lm Fx Nguyễn Hùng Oánh

VỀ MỤC LỤC

CUỘC CHIẾN THIÊNG LIÊNG THEO THÁNH KINH, TRONG HỘI THÁNH & NƠI CÁC THÁNH - ONWARD CATHOLIC SOLDIER

Chương 5 - DID IT

Và nếu tôi đã tha thứ trong trường hợp phải tha thứ, thì cũng là vì anh em trước mặt Đức Kitô, kéo chúng ta bị Satan phỉnh gạt, vì chúng ta không lạ gì ý đồ của nó (2 Cr 2, 11).

Xin nhắc lại, cuộc chiến thiêng liêng thực sự ở điểm này: Satan sẽ giết bạn hay bạn buộc phải tự tử? Bạn sẽ phó dâng mạng sống cho ý định của Chúa Cha hay sẽ chết bằng cách đeo bám ý muốn của ma quỷ? Với ý định và mục đích của mình, bạn muốn chết cho Chúa hay lìa xa Người?

Đức Giêsu bị đóng đinh giữa hai người, một người chết với danh thánh Giêsu trên môi và người kia thì không. Một người “đánh cắp Nước Trời” bởi anh nhận biết Đức Giêsu là

Thiên Chúa; người kia thì chối từ. Mặc dù cả hai bị đưa lên thập giá vì tội mình, nhưng chỉ một người tín thác vào Đức Giêsu. Một người vươn tới sự thật và sự sống, người kia bám lấy tội lỗi và dẫn chết.

Đức Giêsu muốn bạn trở thành một chiến sĩ đầy quyết tâm cho vương quốc Ngài. Trong mức độ cái tôi của bạn chết đi, Ngài mới có thể sống và ngự trị trong bạn. Trong mức độ bạn phó dâng ước muốn của chính mình cho Ngài, Ngài mới có thể hoàn trả lại nó tinh tuyền trong mục đích và ý định của ước muốn đó. Như vậy, cuộc chiến của bạn trở thành cuộc chiến của Ngài.

Hãy làm mọi việc vì tình yêu Chúa và vinh quang Người mà không tìm kiếm kết quả của những quyết tâm. Công việc được lượng định không bởi hiệu năng nhưng bởi ý chỉ của nó (Thánh Piô Pietrelcina).

Phúc thay ai lấy đường lối Thiên Chúa làm đường lối mình, sẽ dễ dàng cho họ biết bao; vì phụng sự Chúa là tự do hoàn hảo, đang khi phụng sự Satan, hoàn toàn ngược lại, nó là một đốc công bạo tàn (Chân Phước Gioan Henry Newman).

Ý định của Satan, trái nghịch hoàn toàn với ý định của Thiên Chúa, thật rõ ràng và dễ hiểu. Nó muốn huỷ diệt cuộc sống của bạn trong Thiên Chúa. Qua cám dỗ và quấy rối, nó tìm cách phá đổ đời sống ân sủng của bạn với bất cứ phương tiện cần thiết nào. Dù xấu xa, Satan vẫn tỏ ra đầy năng lực. Nó vạch một kế hoạch tốt nhất nhằm thực hiện mưu đồ xấu xa của mình. Là một chiến sĩ thiêng liêng, bạn phải thông tường đường đi nước bước của Satan để chống lại nó cách hữu hiệu nhất.

Nói đến quấy rối, từ ngữ viết tắt “DID IT” có thể giúp bạn biết những công cụ Satan dùng để tấn công bạn. Mỗi ký tự của DID IT thay cho một loạt từ ngữ liên quan đến cách thức Satan quấy rối. Thông thường, Satan sẽ dùng một vài vật tượng trưng khác thuộc một vài phạm trù khác để gia tăng đến cực đại ý định ma mãnh của nó.

DID IT

Division, Chia Rẽ

Dissension, Bất Đồng &

Discord, Bất Hoà

Rất thông thường và tiêu biểu, chiêu thức đầu tiên của Satan là tạo chia rẽ, bất đồng và bất hoà. Một cách chừng mực, không quá xấu xa là cách thức Satan hành xử ở đây. Ma quỷ nhắm vào cái tôi, hy vọng cái tôi sẽ là tàn lửa biến thành ngọn lửa. Nó như kẻ gây hoả hoạn mỗi khi có cơ hội. Khi những cánh đồng lớn nhanh và khô hạn, nó tấn công ngay. Nó thích khởi đầu cùng lúc hai ngọn lửa khác nhau để hoà trộn những tác dụng.

Chia rẽ là con bài và sách lược khởi đầu thường xuyên của ma quỷ. “Chia để trị” là câu nói cửa miệng của mỗi tên quỷ. Satan cố tạo chia rẽ bên trong chính bạn, giữa bạn với những người khác và giữa bạn với Thiên Chúa. Nó có thể tạo ra, ngay cả một chia rẽ nhỏ, rồi sau đó, có thể xé toang với một trong nhiều đòn bẩy như đưa đến phạm tội, làm cho xấu hổ hay nhục mạ. Chia rẽ khác với cách ly, phân ly hoặc cắt tĩa... vốn được thực hiện do chính Thiên Chúa vì sự lành của bạn. Trong ý nghĩa này, chia rẽ nhằm ly gián những gì tốt lành, thánh thiện và chân thật: Hội Thánh, hôn nhân, gia đình, tình bạn, .v.v..

Bất đồng là một trong những trò chơi yêu thích của Satan bởi bất đồng bắt nguồn từ tội lỗi và kiêu ngạo của nó. Mục tiêu của bất đồng là làm suy yếu, đồng thời, phá huỷ các trật tự đúng đắn. Bằng cách thổi bùng ngọn lửa bất đồng, Satan có thể nhanh chóng xô nhào các tổ chức, các gia đình vững vàng nhất. Khích động bản năng đê hèn của con người, Satan thì thầm những lời chống đối, những lý luận lệch lạc và những lời lẽ điêu ngoa về những người khác

bên tai bạn. Chỉ cần vừa đủ sự thật qua những tiếng thì thầm đó để làm chúng có vẻ hợp lý. Ma quỷ là bậc thầy trong việc gây sợ hãi, lảng lo và bồn chồn; chúng được sử dụng như lực đẩy của chiếc đòn bẩy.

Bất hoà là thiếu hoà hợp, một cảm thức thiếu coi trọng chính mình cũng như người khác. Bất hoà tinh tế hơn chia rẽ hoặc bất đồng, nó thường biểu lộ một cảm giác không thoải mái hoặc nghi ngờ về một việc đạo đức hay một mối tương quan tốt lành nào đó xét về mặt thiêng liêng mà xem ra không có lý do. Bạn có thể cảm thấy bứt rứt và lo lắng cách riêng đối với một người hay một công việc tốt lành nào đó vốn đang làm cho linh hồn mình mất bình an. Trước một cảm thức tiêu cực đối với một người hay một việc lành - đang khi không có một cơ sở nào được gọi là chính đáng - bạn đừng loại trừ suy nghĩ rằng, chính Satan có thể nhúng tay vào. Thực vậy, nếu bất hoà xảy ra mà không có bất cứ yếu tố hiển nhiên nào, đặc biệt khi bạn đang ở trong tình trạng ân sủng, thì chắc chắn là do ma quỷ.

Vì thế, bất hạnh biết bao khi chúng ta, con cái chúng ta trở nên con bạc của ma quỷ. Với chúng ta, ma quỷ làm tất cả những gì chúng thích; chúng gọi lên những lời xấu xa, vu khống, căm hờn và trả thù; thậm chí, kéo chúng ta đi xa đến chỗ làm cho người anh em phải chết (Thánh Gioan Maria Vianney).

Trước những cuộc tấn công mạnh mẽ của kẻ thù Hội Thánh Chúa như thế, chúng ta cứ mãi ù lì sao? Kêu ca khóc lóc... có phải là tất cả những gì chúng ta có thể làm? Không! Mỗi người đều có một nghĩa vụ thánh để xây dựng một chiến hào và mỗi người phải đánh trả những cuộc tấn công của quân thù (Thánh Maximilian Kolbe).

DID IT

Instigate, Xúi Bẩy

Inflame, Khích Động &

Intoxicate, Mê Hoặc

Một cấp độ tấn công khác của Satan là xúi bẩy, khích động và mê hoặc. Ở đây, Satan thêm dầu vào lửa, nó chất chứa những cảm xúc của bạn để bảo đảm ngọn lửa có thừa nhiên liệu và cháy thật tốt.

Xúi bẩy là một công cụ then chốt trong kho vũ khí của Satan. Nó là tên tố cáo, nói dối và giết người, nó thích thì thầm bên tai con người. Đó là những gì nó đã làm trong cuộc gặp gỡ đầu tiên với con người, Adam và Eva trong Vườn Địa Đàng. Nó thích che giấu sự thật theo cách khởi sự gây rối ở nơi trước đó không hề có như thế. Hầu như bạn có thể thấy nó trườn mình từ người này sang người khác, xúi họ gia tăng giận dữ, căm thù và bạo lực. Miệng lưỡi lắt léo đưa với niềm vui sướng như thể những chân lý nửa vời của nó có một sức kéo giữa những con cái Chúa.

Khích động những cảm xúc nơi bạn là bước kế tiếp của Satan. Một khi xúi bẩy, Satan tìm cách khuấy động bạn đến chỗ hành động điên rồ. Những cảm xúc như kiêu căng, giận dữ, ghen tị, thèm muốn... được lèo lái dễ dàng bởi những lời dịu ngọt dối trá tinh vi của nó. Những ý nghĩ giận dữ và thù hận lây nhiễm linh hồn. Đây là thời điểm nguy kịch khi bạn bị dòn vào chân tường, ở đó, quyết định hành động đã bị cảm xúc cuốn đi. Một khi cảm xúc điều khiển ý chí thì sự khôn ngoan của linh hồn nhường chỗ cho bản năng động vật và bấy giờ, cảm xúc khích động dẫn đường chỉ lối. Dẫu thế, vẫn đáng trách về những hành động của bạn, bởi lẽ, ở đó vẫn còn một ít cơ hội cho việc chống trả. Đó là lý do thiết yếu tại sao phải từ chối Satan ngay cả những khoảnh khắc ngắn ngủi đầu tiên.

Ý chí mê muội khiến bạn ít kiểm chế hoặc không còn biết kiểm chế. Nếu Satan có thể cám dỗ bạn đến chỗ mê muội, thì phần lớn công việc của nó coi như đã xong. Có thể đó là sự kéo dài tiến trình khích động nơi mà những cảm xúc hoàn toàn điều khiển ý chí hoặc đó có thể là

một tiến trình ly gián toàn bộ. Tựa như việc uống quá nhiều rượu trong một thời gian quá ngắn sẽ dẫn đến say sưa, mất tự chủ...; cảm xúc một khi đã u mê cũng như thế. Cảm xúc của bạn thao túng, đó là mưu chước Satan; bây giờ, bạn không còn làm chủ khả năng tán thành hay từ chối của mình. Những đam mê cháy bỏng bị kích động không thể sản sinh những quyết định sáng suốt khôn ngoan.

Con có thực sự biết một Giêsu sống động không phải từ sách vở nhưng từ việc ở với Ngài trong tâm hồn con không? Có bao giờ con nghe được những lời yêu thương Ngài ngỏ với con? Ma quỷ có thể tìm cách sử dụng những vết thương trong cuộc sống và đôi khi, những sai sót của chúng ta, để khiến con nghĩ rằng, không thể nào Chúa Giêsu thực sự yêu con và gần bó thiết thân với con. Đây là một hiểm họa cho tất cả chúng ta. Và buồn thay, điều đó hoàn toàn trái ngược những gì Chúa Giêsu đang thật sự muốn và mong mỏi để nói với con. Rằng, không chỉ Ngài yêu con nhưng nhiều hơn thế, Ngài khát khao con (Chân Phước Têrêxa Calcutta).

Hãy bịt tai trước những thì thầm của Satan và đừng cảm chống lại những công kích dữ dội của nó (Thánh Clara Assisi).

DID IT

Doubt, Nghi Ngờ,

Discouragement, Ngã Lòng &

Despair, Tuyệt Vọng

Cấp độ kế tiếp trong kế hoạch của Satan là gia tăng mức độ nghi ngờ, ngã lòng và tuyệt vọng. Satan châm lửa nhưng lại muốn bạn chịu trách nhiệm về điều đó. Nó gây nên đam cháy mà ngay lúc này vẫn có thể dập tắt, song lại muốn bạn nghĩ rằng, mọi nỗ lực để làm điều đó đều vô hiệu.

Những mối nghi ngờ được thì thầm bên tai bạn là một trong những phương sách tấn công Satan yêu thích. Đó là công cụ đơn giản, nhưng rất hiệu nghiệm nhằm mục đích lôi kéo các linh hồn xa rời Thiên Chúa để đưa chúng vào mạng lưới nghi hoặc và không xác thực của Satan. Bao vấn đề rào qua tâm thức, trí tưởng tượng của bạn mở ra... và bỗng nhiên, bạn lên án người vô tội và gán ép cho người vô can. Nghi ngờ thật quý quyết, đó không phải là cuộc công kích công khai, nhưng là một độc tố tinh tế. Độc tố tác dụng chậm, nhưng vẫn chết người. Ngờ vực tấn công vào lòng tin, đó là những gì tông đồ Tôma đã trải qua.

Ngã lòng là một vũ khí khác trong kho đạn dược của Satan. Theo nguyên ngữ học, đó là “sự vắng bóng” hay “xa cách” tâm hồn. Tự bản chất, đó là thiếu niềm tin và mất lòng trông cậy. Nó thường kéo theo việc phê phán và mưu toan quy trách cho người khác. Những tội tự cao tự đại hoặc kiêu căng có thể xuất hiện dễ dàng cùng lúc với sự ngã lòng như cảm thấy mình bất xứng hoặc vô dụng. Rất thông thường, ngã lòng khiến đời sống thiêng liêng không tấn tới được. Làm cho ai ngã lòng là tấn công vào lòng tin và lòng cậy của họ. Đó là những gì tông đồ Phêrô đã trải nghiệm.

Thất vọng là chịu thua và đầu hàng. Đó là việc Satan uốn vặn và điều khiển thực tại của bạn hướng tới chỗ đạt thâu mục tiêu của nó. Đó là sợi thòng lọng mà đầu cuối là vòng siết Satan ném cho những ai cần đến. Thất vọng là tội chống lại Thánh Thần, mất niềm tin vào lòng thương xót vô cùng của Thiên Chúa. Đó là nơi hiểm nghèo để dừng chân như ai đó đang treo mình trên vách núi cheo leo khi gió thì mạnh và bụng thì đói. Nếu không kìm chế, thất vọng có thể dẫn đến tuyệt vọng và chết chóc. Thất vọng là đòn tấn công vào đức tin, đức cậy và đức mến. Đó là những gì đã kìm siết tông đồ Giuđa.

Đừng nghe, cũng đừng mảy may lưu tâm đến những gì kẻ thù gợi lên để nói với con rằng, Thiên Chúa bỏ mặc con vì một vài tội lỗi thầm kín nào đó, Người đang trừng phạt con và muốn

thử thách cho tới khi con loại những điều đó ra khỏi linh hồn mình. Điều này hoàn toàn là bịa đặt (Thánh Piô Pietrelcina).

Như Thiên Chúa quan tâm đến việc cứu chuộc chúng ta thế nào, ma quỷ, tên sát nhân cũng tự mình quan tâm việc mang con người đến chỗ thất vọng thế ấy. Giuđa, kẻ phản bội, nhút nhát, thiếu kinh nghiệm chiến đấu... đó là lý do tại sao khi thấy ông trong tình trạng tuyệt vọng, ma quỷ tấn công ngay và thuyết phục ông tự treo cổ. Phêrô, đá tảng ngoan cường, dẫu sa ngã nghiêm trọng nhưng nhờ kinh nghiệm chiến đấu, đã không tuyệt vọng, cũng chẳng mất tinh thần; đúng hơn, từ tâm hồn nồng cháy, ông đã để rơi những giọt lệ đắng cay; và khi nhìn thấy điều đó, quỷ bỏ chạy như thể lửa đốt (Thánh Seraphim Sarov).

Vì thế, thưa anh em, Chân Phước Antiôkô dạy rằng, khi thất vọng, chúng ta không nên chiều theo xu hướng đó; nhưng được Thánh Thần củng cố và che chở, chúng ta can đảm nói với tên xảo trá rằng: “Mày sẽ làm gì chúng ta, hỡi kẻ phản bội Thiên Chúa, chạy trốn thiên đàng và nô lệ cho tội lỗi. Mày không thể dụ dỗ chúng ta làm bất cứ điều gì; vì Đức Kitô, Con Thiên Chúa, có thẩm quyền trên chúng ta và trên tất cả. Còn mày, hỡi tên sát nhân, hãy tránh xa chúng ta! Được củng cố bởi Thánh Giá Vinh Dự của Ngài, chúng ta đập nát đầu mày, hỡi loài rắn độc (Thánh Seraphim Sarov).

DID IT

Ignorance, Vô Tri

Indifference, Lãnh Đạm &

Isolation, Cô Lập

Để gia tăng tốt độ nỗ lực của mình, Satan tìm cách gọi lên những cảm xúc vô tri, lãnh đạm và cô lập. Nó tiếp tục tấn công các giác quan, tìm mọi cách làm chúng ra ngu muội để từng phục; và với bạn, nó đẩy vào chỗ chết. Nó muốn bạn đừng làm gì cả khi những ngọn lửa này đang bùng cháy quanh mình.

Vô tri, một trong những vũ khí Satan ưa thích nhất vì hai lý do: để vũ khí này hiệu quả, Satan không để bạn làm bất cứ điều gì, nó chỉ muốn bạn duy trì nguyên trạng của mình; thứ đến, việc thiếu hiểu biết Thiên Chúa có thể ngăn bạn thực hiện công việc của Người trong cuộc sống mình, đó là một trong những mục tiêu tấn công hàng đầu của Satan. Bởi vô tri, bạn đang làm việc cho nó. Nếu Satan chỉ có thể làm cho bạn không còn khôn ngoan, hiểu biết và am tường hơn đức tin của mình, nó có thể tuyên bố chiến thắng, một chiến thắng dù nhỏ nhưng quan trọng. Với loại vũ khí này, mặt thuận lợi cho chúng ta là nó dễ bị đẩy lùi, khi càng ngày, chúng ta càng am tường và biết sử dụng những hồng ân của Thánh Thần, hồng ân lãnh nhận khi chịu phép rửa tội.

[Vô tri bất khả thắng Hội Thánh dạy thì khác với sự tối dạ được nói ở đây. Vô tri bất khả thắng là khi bạn thậm chí không ý thức rằng mình không biết một điều gì đó. Vô tri bất khả thắng thực sự thì không đáng trách, đó cũng không phải là dụng cụ của ma quỷ].

Lãnh đạm liên quan với vô tri, qua đó, hướng tới thờ ơ, chứ không hướng tới hành động. Chính vì thờ ơ mà rất thông thường, những người thờ ơ không biết gì về đức tin của họ, họ lãnh cảm. Thờ ơ giết chết cảm hứng, bóp nghẹt trưởng thành thiêng liêng và đầu độc tiềm năng. Có thể lý luận rằng, nếu thực sự biết đức tin của mình, bạn không thể không được gọi hứng để lớn lên kịp với tiềm lực đầy đủ Thiên Chúa dành cho bạn. Đó là lý do tại sao thờ ơ nguy hiểm chết người đến thế. Khi để thờ ơ thống trị cuộc sống của bạn, cố ý hay thế nào đi chăng nữa, thì Satan cũng đã được phong vương, ít nữa là tạm thời.

Cô lập, một đòn bẫy khác của Satan. Nếu trước đây không bẫy được bạn, nó sẽ cố gắng hết sức để cô lập bạn với cộng đoàn, hoặc là về mặt thể lý hoặc là về mặt cảm xúc hay thiêng liêng. Con người được tạo dựng cho cộng đồng, cô lập là một tình trạng bất bình thường. Đang

khi cô tịch, trụ cột cần thiết của đời sống thiêng liêng, cần thiết cho tâm hồn thì cô lập, một sự cô tịch giả tạo của Satan làm tâm hồn suy yếu. Bằng cách cô lập, sau đó, bủa vây bạn bằng điều xấu, Satan hy vọng bạn bắt đầu nghi ngờ sự thánh thiện và lòng tin của mình. Nếu có thể khiến bạn nghĩ rằng bạn đơn độc trong nỗ lực chống lại nó, thì thông thường, nó cũng có thể làm cho bạn bỏ cuộc hay ít nữa làm phương hại cam kết của bạn với Thiên Chúa và Hội Thánh Người.

Ba gã khổng lồ của Satan - kẻ xem ra mạnh mẽ - là vô tri, lãng quên và lãnh đạm (Thánh Mark the Akestic).

Bởi kiêu căng, giận dữ và ghen tị, ma quỷ sẽ tìm cách làm con ngoảnh mặt với Thiên Chúa qua những cám dỗ, quấy phá. Nó tìm cách bủa vây con để mọi ý nghĩ cũng như việc làm của con có thể đối nghịch với những gì Chúa muốn (Thánh Piô Pietrelcina).

DIT IT

Turmoil, Hồn Độn

Terror, Kinh Hãi &

Torment, Hành Hạ

Ít thường xuyên nhất nhưng đặc thù, phương sách cuối cùng Satan tìm quấy phá là tạo ra hồn độn, kinh hãi và hành hạ nhằm đốt cháy bạn. Cả ba điều này cho thấy tình trạng thù địch đầy hung hãn nơi Satan ở một cấp độ mới, nhưng đồng thời cũng cho thấy cách đặc thù một cấp độ mới về sự thân mật của bạn với Thiên Chúa; vì lý do đó, chúng tấn công. Nếu Thiên Chúa cho phép gánh nặng này xảy đến, Người sẽ ban ơn để bạn vượt qua hoặc chịu đựng nó.

Hồn độn có thể bên trong hoặc bên ngoài. Nó có thể biểu hiện qua chứng đau đầu, đau lưng, khó thở, .v.v.; cũng có thể biểu hiện qua cảm giác lo âu, căng thẳng, vui dật... Bên ngoài, Satan có thể gây xáo trộn trong gia đình, nơi làm việc hoặc nơi vui chơi. Nó thường xuyên tuyển mộ những người khác giúp nó thực hiện kế hoạch của mình. Một số người bằng lòng, nhưng phần lớn thường bị nó lừa phỉnh để làm những việc xấu xa. Nó thường dùng những ai gần gũi bạn nhất như gia đình, bè bạn, vợ chồng hay con cái để gia tăng cực đại tác động của những lời nói chua cay độc địa của nó. Có thể nó gợi hứng cho người vợ hay người chồng nói lên một lời hiểm độc; hoặc một đồng nghiệp tít tắp một lời phê bình riêng tư không mang tính nịnh bợ bạn nói về ông chủ. Hãy canh chừng, đặc biệt khi bạn đang chuẩn bị làm một việc quan trọng nào đó cho Thiên Chúa, đừng bao giờ coi đó là một cái gì riêng tư. Hãy cứ khiêm tốn, tín thác vào Chúa, thứ tha cho những ai bị ma quỷ lợi dụng.

Kinh hãi là một mưu chước nhằm xúi bạn lo sợ và hoảng hốt. Đó cũng là dấu cho thấy sự thất vọng và phí công của Satan. Kinh hãi gây hoảng sợ nhất thời, nhưng chỉ thoáng qua và dễ lướt thắt. Dù xảy ra dưới hình thức nào, một cơn ác mộng, một nỗi kinh hãi về đêm hay những quấy phá rộn ràng, chẳng hạn những tiếng động trong đêm... bạn hãy biết, đó là mưu chước đe dọa của Satan nhằm làm bạn sợ hãi và xa cách Thiên Chúa. [Hãy tưởng tượng, xấu hổ biết bao khi một thợ tạo trình độ như Satan lại phải cạy vào những thủ thuật nhát dọa ấu trĩ đến thế]. Để nhanh chóng kết thúc sợ hãi, bạn hãy tưởng nghĩ đến Đức Mẹ khi cầu nguyện. Satan không dám đến gần Đức Maria và những ai tôn sùng ngài. Nó sợ Đức Mẹ.

Hành hạ là phạm trù cuối cùng. Đó là hình thức quấy phá hiếm khi xảy ra nhất. Chỉ một vài người được ưu tiên từng trải nghiệm nỗi đau và khốn khổ mà Satan được phép giáng xuống. Thiên Chúa cho phép nó xảy ra vì vinh quang Người và ơn cứu độ cho các linh hồn. Nó có thể thuộc thể lý, lý trí hoặc cảm xúc, trực tiếp hoặc gián tiếp, tạm thời hoặc tiếp diễn. Dường như việc Satan thua trận là điều sắp xảy ra hoặc là điều không thể tránh khỏi. Sự thật là, càng đi đến chỗ thất trận, Satan càng hung hãn tấn công. Khi thực hiện chiêu thức hành hạ, Satan thực sự trở thành kẻ bắt nạt thiêng liêng. Rất giống với một tên bắt nạt thường tình, việc cần đến

những biện pháp như thế nói lên sự thất bại và sợ hãi của Satan hơn bất cứ ở đâu khác. Các thánh biết điều đó và phản ứng lại cách phù hợp.

Nếu bị đánh phá và khổ đau bởi mọi thiếu thốn, cám dỗ, thử thách do ma quỷ và những ai theo nó, con hãy ngược mắt lên trời và can đảm gấp hai lần. Chúa đang ở với con, không lý do gì để sợ (Thánh Piô Pietrelcina).

Giờ đây, ý Chúa thể hiện qua những biến cố Người ban hoặc cho xảy ra. Hãy trân trọng kế hoạch của Người và phục tùng với lòng yêu mến; hãy tin chắc, mọi sự chỉ nhằm đến điều lành lớn lao hơn cho chúng ta (Thánh Têrêsa Couderc).

Thánh nữ Catarina Siêna vừa phải kinh hãi vừa bị hành hạ. Là bậc thánh của Thiên Chúa, khiêm hạ của ngài là lý do thất bại của ma quỷ; từng phục khiêm tốn của ngài đối với Thiên Chúa làm ma quỷ đau đớn nhiều hơn những gì chúng gây ra.

Và rồi sau một lúc, quỷ bắt đầu gieo kinh hãi, tôi dường như dờ ra. Chúng dùng dùng nỗi giận như thể tôi, một người không đáng gì, là nguyên nhân của việc nó bị vượt mất Hội Thánh mà từ lâu nó nắm giữ. Và bởi quá kinh hãi cũng như quá đau đớn, tôi những muốn bay từ phòng mình vào nhà nguyện (Thánh Catarina Siêna).

Thánh Gioan Maria Vianney đã nhiều lần đương đầu với Satan, hoặc “Grappin”, biệt danh ngài đặt cho nó. Satan được phép đánh đập và hành hạ cha sở họ Ars. Ngài đã vui lòng chịu đựng những đợt tấn công vì biết rằng, “mê lười” của ngày hôm sau sẽ lớn lắm, các linh hồn sẽ lộ diện ở toà giải tội.

Ban đầu, tôi sợ, tôi không biết gì về điều đó; nhưng bây giờ, tôi lấy làm vui. Đó là dấu tốt, mẽ cá hôm sau luôn luôn tốt (Thánh Gioan Maria Vianney).

Thánh nữ Têrêxa Avila đã từng thấy những bóng ma Satan tạo ra để hù dọa ngài. Thiên Chúa không để nó tác hại ngài về mặt thể lý nhưng cho phép nó tấn công ngài về mặt tinh thần. Nhờ ơn Chúa và qua việc cầu nguyện, vị thánh vĩ đại thành Avila vẫn giữ được bình an bất chấp những nỗ lực bậc nhất của ác thần.

Tôi chẳng sợ nó chút nào, đến nỗi, những mối kinh hoàng vẫn đàn áp tôi cho đến bây giờ đã rời xa hoàn toàn; và dù thỉnh thoảng vẫn thấy chúng, tôi sẽ nói điều này sau, tôi không bao giờ sợ chúng nữa. Ngược lại, xem ra chúng sợ tôi. Tôi thấy Chúa ban cho mình một quyền nào đó trên chúng, để không còn bận tâm đến chúng hơn là bận tâm đến những con ruồi (Thánh Têrêxa Avila).

Bởi lòng yêu mến Chúa Giêsu và lòng nhiệt thành đối với các linh hồn, thánh nữ Faustina Kowalska trở nên cừu hận đặc biệt, riêng tư và gay gắt của Satan. Là “Thư Ký Lòng Thương Xót” Chúa, chị khiến Satan điên tiết với từng linh hồn chị đã đòi lại cho vương quốc Ngài bằng việc cầu nguyện, ăn chay và chia sẻ.

Vào khoảng mười một giờ đêm, Satan lay giường tôi. Tôi chỗi dậy tức khắc và bắt đầu cầu nguyện âm thầm với thiên thần bản mệnh (Thánh Faustina Kowalska).

Thánh Piô Pietrelcina bị ma quỷ tấn công dữ dội. Ngài thường bị đánh chảy máu từ chiều tối đến sáng sớm, ngài chỉ có thể ngủ một vài phút trước khi thức dậy. Bị đánh đến rướm máu, nhưng nhờ ơn Chúa, ngài không bao giờ thất trận.

Tên xấu xa đó đánh tôi liên tục khi tôi đi ngủ... từ khoảng mười giờ cho tới năm giờ sáng. Tôi nghĩ đó là đêm cuối cùng của đời mình (Thánh Piô Pietrelcina).

Thánh Gemma Galgani bị Satan tấn công về thể lý và thính giác. Trải qua tất cả những điều đó, chị vẫn giữ vững đức tin, không bao giờ chịu thua, sợ hãi hay thất vọng. Cảm giác “dừng đọng thánh thiện” trước những cuộc tấn công của ma quỷ chứng tỏ tình yêu của chị đối với Thiên Chúa.

Một lần nữa, tôi trải qua một đêm tồi tệ. Ma quỷ đến trước tôi như một tên khổng lồ sừng sững và luôn miệng nói với tôi, “Vớ mầy, chẳng còn chút hy vọng cứu độ nào nữa. Mầy ở trong tay tao!”. Tôi trả lời, Thiên Chúa nhân từ, vì thế, tôi không sợ gì. Sau đó nó giáng mạnh một đòn xuống đầu tôi; trong cơn thịnh nộ, nó nói, “Người thật đáng nguyên rủa!”. Nó lại bắt đầu đánh tôi bằng một sợi thừng có nút thắt và muốn tôi lắng nghe trong khi nó gọi lên những điều ghê tởm. Tôi bảo không... và nó đánh tôi thậm chí mạnh hơn, nện đầu tôi xuống đất rầm rầm (Thánh Gemma Galgani).

Dù thật khiếp đảm, nhưng những cuộc đối đầu như thế hiếm khi xảy ra và đã được phép Thiên Chúa vì lợi ích lớn lao hơn mà Người nhắm đến. Thế nên, bạn đừng sợ.

Satan có thể quấy phá bạn vô vàn cách. Trên đây chỉ là một số thông thường; bản kê khai còn dài. Vì rằng, bất cứ điều gì Thiên Chúa cho phép xảy đến thì Người có thể cứu thoát. Chính những hành động quấy phá xem ra đang làm bạn suy yếu thì Thiên Chúa lại có thể dùng chúng để làm bạn nên mạnh mẽ - nếu bạn kết hiệp linh hồn mình với Người. Bất cứ hành động quấy phá nào mà Satan được phép tham gia đều có thể dùng cho kế hoạch của Thiên Chúa trong đời bạn cũng như trong cuộc đời người khác.

Thiên Chúa chịu đựng ma quỷ khi nó thịnh nộ với con, để con có thể học được nỗ lực sức mạnh của mình qua thử thách (Thánh Gioan Kim Khẩu).

Linh hồn kết hiệp với Chúa khiến ma quỷ khiếp sợ, vì đó là nơi Người ngự (Thánh Gioan Thánh Giá).

Vớ tôi, xem ra ma quỷ là những tay nhát đảm, ngay khi thấy bất cứ ai coi thường mình, chúng mất hết sức mạnh. Chúng là những địch quân chỉ có thể trực tiếp tấn công những ai đầu hàng; hoặc chỉ tấn công các tội tớ Chúa, những người chúng được phép hành hạ vì phần phúc lớn lao hơn của họ (Thánh Têrêsa Avila).

Cửa lớn cửa nhỏ bạn mở ra càng nhiều, Satan càng có nhiều ngõ để vào đánh phá. Càng bám vào sợ hãi, đau đớn, thương tích, thất vọng, ghen tuông, then thùng và tức giận..., bạn càng dễ bị tổn thương. Càng không ở trong ân huệ của Thiên Chúa, bạn càng bị Satan yêu sách. Càng ít thời giờ cho việc cầu nguyện và các bí tích, bạn càng không thể trở nên mạnh mẽ. Càng chạy đến với Chúa Giêsu, bám chặt vào Ngài, bạn càng được bao phủ trong ân sủng.

Ở mỗi chiến trận mới, khi kẻ thù khiêu khích tôi, tôi ứng xử dững cảm. Tôi quay lưng cho địch thủ mà không một lần thèm ngoái nhìn vào mặt chúng... và tôi chạy đến Đức Giêsu của tôi (Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu).

Giờ đây, nếu nhờ ơn Chúa, Satan không thể cám dỗ cũng không thể đùn đẩy bạn vào cạm bẫy của nó, thì thông thường, nó rút lui và để bạn yên trong một thời gian ngắn. Khi trở lại, và chắc chắn nó sẽ trở lại, bạn hãy giữ vững niềm tin và tập trung vào Chúa, vì ơn Chúa có thừa, đủ cho bạn trước sự có mặt của nó. Hãy cầu nguyện và đặt niềm tin vào Người, Đáng lớn hơn bất cứ tên quỷ nào.

Sau khi con quyết định phải làm đẹp lòng Chúa, ma quỷ sẽ tìm cách làm con suy đi tính lại hầu có thể đổi ý. Hãy gia tăng giờ cầu nguyện, suy niệm và các việc lành. Vì nếu cám dỗ của Satan rốt cuộc chỉ làm con tăng thêm nghị lực để lớn lên trong thánh thiện, nó sẽ rút lui và để con một mình (Thánh Ignatiô Loyola).

Không một đau khổ, cám dỗ nào mà những giới hạn của nó lại không được Thiên Chúa quy định; Người làm điều đó không cốt để huỷ hoại nhưng để cứu độ chúng ta (Thánh Piô Pietrelcina).

Các tín hữu biết rằng, ở đâu có sự dữ, nhờ ơn Chúa, ở đó có sự lành; ở đâu sự ác mọc lên, ở đó niềm hy vọng về sự thiện cũng nảy mầm. Trong tình yêu tràn trào từ trái tim Chúa

Kitô, chúng ta tìm thấy niềm hy vọng cho tương lai thế giới (Chân Phước Giáo Hoàng Gioan Phaolô II).

Theo tôi, hầu như không điều gì khiến kẻ thù linh hồn chúng ta khiếp đảm cho bằng lòng tin, một lòng tin khiêm hạ vào Thiên Chúa. Tin vào Chúa chính là linh hồn của việc cầu nguyện (Solanus Casey, Tôi tớ Chúa).

Vũ khí của tôi là cầu nguyện và hy sinh (Thánh Bernadette Soubirous).

Hỡi các thần gớm ghiếc! Các người chỉ có thể làm những gì bàn tay Thiên Chúa cho phép. Vì thế, nhân danh Thiên Chúa toàn năng, ta cho các người làm bất cứ điều gì Người cho phép đối với thân xác ta. Ta sẽ vui lòng chịu đựng vì ta không có kẻ thù nào tệ hơn thân xác này. Nếu các người trả thù nó giúp ta, các người đã cho ta một ân huệ lớn lao vậy (Thánh Phanxicô Assisi).

Còn tiếp nhiều kỳ

LTS. Lm. Minh Anh, TGP Huế có một tài sản rất lớn và quý báu, đồng thời sẵn sàng trao tặng cho bất cứ ai muốn nhận, đó là 13 bản dịch của những tác phẩm uy tín và giá trị. Quý vị có thể chọn lựa tên tác phẩm và xin nhận qua email bằng file, hoặc tham khảo tại đây (tải về máy dễ dàng):

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&id=69>

CUỘC CHIẾN THIÊNG LIÊNG THEO THÁNH KINH, TRONG HỘI THÁNH & NƠI CÁC THÁNH - ONWARD CATHOLIC SOLDIER

“Đừng sợ những mưu chước, những công kích của ma quỷ, kẻ có thể đến cướp phá và chiếm cứ thành phố linh hồn con. Không, đừng sợ, nhưng hãy như những chiến sĩ đang dàn quân trên mặt trận, vũ trang bằng thanh kiếm đức ái của Thiên Chúa. Thanh kiếm này là ngọn roi quất vào chúng” (Thánh Catarina Siêna). [...File kèm](#) ➡

Tìm Kiếm và Giữ Lấy Bình An - Searching for and Maintaining Peace

Cần biết rằng, con đường dẫn đến Thiên Chúa, dẫn đến sự trọn lành mà Thiên Chúa đòi hỏi nơi chúng ta thì ngắn hơn, hiệu năng hơn và thật hiển nhiên, dễ dàng hơn khi chúng ta học biết dần dần cách thức giữ lấy bình an thẳm sâu trong tâm hồn ở bất cứ hoàn cảnh nào. Vì lẽ, lúc bấy giờ, tâm hồn đã phó mặc cho sự dẫn dắt của Thánh Thần, và với ân sủng của Người, Thiên Chúa có thể hành động nhiều hơn những gì mà tâm hồn có thể thực hiện bằng sức riêng của mình. [...File kèm](#) ➡

TỰ DO NỘI TÂM - La Liberté intérieure (Jacques Philippe)

Cuốn sách này nói đến chủ đề nền tảng của đời sống Kitô giáo: tự do nội tâm. Mục đích của nó thật rõ ràng. Mọi Kitô hữu cần khám phá ra rằng, ngay trong những hoàn cảnh bên ngoài bất ư ng nhất, bên trong chúng ta vẫn có một khoảng không tự do mà không ai có thể lấy đi, bởi Thiên Chúa là nguồn mạch và là bảo chứng của tự do đó. Không có khám phá này, chúng ta sẽ luôn luôn bị giới hạn cách nào đó và sẽ không bao giờ nếm hưởng được hạnh phúc đích thực. Nhưng nếu chúng ta học cách để cho khoảng không tự do nội tâm này mở ra, thì dù cho bao điều làm chúng ta đau khổ, vẫn không gì thực sự có thể đàn áp hay nghiền nát chúng ta. [...File kèm](#) ➡

Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô của D. Wahrheit

Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô của D. Wahrheit được hiệu đính từ một tập sách rất khó đọc dạng ronéo. Sau một thời gian dài tìm tác giả cũng như người dịch, tôi được Đức Ông Phêrô Nguyễn Văn Tài, Giám Đốc Đài Chân Lý Á Châu, cho biết: các sách có tên tác giả D. Wahrheit là những tác phẩm của Đài Chân Lý Á Châu đã phát thanh, được thánh giả ghi lại trong thời gian khó khăn khi chưa có internet (D: Đài; Wahrheit: Chân Lý); và nay, được phép ngài cho phổ biến, tôi chân thành giới thiệu tập sách bổ ích **Cẩm Nang Hạnh Phúc Gia Đình Kitô** này cùng các bạn trẻ, cách riêng những bạn trẻ sắp bước vào đời sống hôn nhân. Lễ Thánh Monica, 27.8.2009. Lm. Minh Anh (Gp. Huế) [...File kèm](#) ➤

Thầy Dạy Khát Khao - Le Maître du désir

Con người muốn sống. Con người được tạo dựng để sống. Không chỉ tự nhiên tìm cách bảo tồn sự sống, nhưng chúng ta còn muốn phát triển nó, làm cho cuộc sống của mình hạnh phúc hơn, tươi đẹp hơn, thanh cao hơn, mạnh mẽ hơn; tắt một lời, sống động hơn. “Vì chưng, gánh nặng nề nhất là tồn tại mà không sống” (Victor Hugo). Sống có ý nghĩa gì nếu không có niềm vui sống? [...File kèm](#) ➤

HOA TRÁI THINH LẶNG - Thoughts in Solitude

Những lời ghi chép trong tập này được viết vào những năm 1953 và 1954 vào thời điểm mà tác giả, nhờ ân sủng của Thiên Chúa và nhờ sự rộng lượng của các Bề Trên, có thể tận dụng những cơ hội đặc biệt dành cho việc tĩnh tâm và suy niệm; từ đó, mới có đề tựa tập sách như trên. Điều này không muốn nói rằng, những lời ghi chép đó mang tính chủ quan hay tự thuật. Chúng không hề được nhắm đến như một tường trình về những cuộc phiêu lưu tinh thần. Đối với tác giả, không có cuộc phiêu lưu nào để viết, và nếu có, nó cũng sẽ không phó mặc cho việc in ấn trong bất kỳ trường hợp nào. Đây chỉ là những suy tư về đời sống chiêm niệm, những hiểu biết bằng trực giác mà dường như có một tầm quan trọng cơ bản vào một lúc nào đó trong quá khứ. [...File kèm](#) ➤

Một Quan Điểm Công Giáo về Tác Phẩm Sống Theo Đúng Mục Đích - “A Catholic Perspective on The Purpose Driven Life”

Là một linh mục Công giáo Rôma, từ hơn 50 năm nay, tôi vẫn thường lướt qua những phim ảnh và những cuốn sách được yêu chuộng như là nguồn tài liệu khả dĩ có thể sử dụng cho việc giảng dạy và viết lách. Sự hiếu kỳ đó đã dẫn tôi đến với quyển sách của Mục sư Rick Warren. [...File kèm](#) ➤

Sống Theo Đúng Mục Đích - The Purpose-Driven Life

Ngày nay, ta biết quá nhiều thứ, nhưng lại ít biết về chính mình, theo đuổi nhiều thứ nhưng không biết cái gì là chính. Ta quay cuồng và bị lôi kéo, bị xô đẩy giữa biết bao khuynh hướng, trào lưu mà không biết đi về đâu. Biết mình, biết mục đích đời mình và sống đúng mục đích, điều quan trọng bậc nhất trong đời sống này sẽ giúp đời sống ta thay đổi, có ý nghĩa và triển nở đến vô tận. (TGM Giuse Ngô Quang Kiệt, giới thiệu) [...File kèm](#) ➤

BÀI CA CỦA BÌNH MINH - THE SONG OF THE DAWN

Người ta có thể ngạc nhiên khi những ý tưởng sâu sắc lại được tìm thấy trong những tác phẩm thi ca của các nhà thơ hơn là của các triết gia; bởi lẽ, nhà thơ vận dụng hết mọi nỗi niềm và khai thác tối đa khả năng tưởng tượng. Như đá lửa, trong chúng ta, có những hạt giống của

ánh sáng. Qua lý trí, triết gia khơi dậy chúng, đang khi nhà thơ làm cho chúng chiếu toả rạng ngời hơn nhờ đặc ân tưởng tượng. Descartes, Cogitationes Privatae [...File kèm ▶](#)

ĐI TRÊN NƯỚC - WALKING ON WATER

Cầu nguyện, yêu thương, đời sống tinh thần, đời sống đạo đức sắp giải thoát bạn khỏi những ảo giác. Một khi đời sống đức tin triển nở, thật tuyệt vời, tuyệt vời! Nhưng khi nó trệch hướng, thì đó là bệnh hoạn, một dịch tễ phải tránh. Khi ảo giác rơi rụng, con tim không còn bị tắc nghẽn, tình yêu sẽ nở hoa. Đó cũng là lúc hạnh phúc chợt đến và bắt đầu có sự đổi thay. Và rồi, chỉ khi đó, bạn mới biết Thiên Chúa là ai... [...File kèm ▶](#)

TAKING FLIGHT - BAY LÊN ĐI!

Đã một thời, Tony de Mello, một linh mục dòng Tên dạy hàng thiêng liêng không ngừng đánh động tâm hồn bao người khắp năm châu; bởi lẽ, ngài quá yêu đời, yêu cuộc sống - một cuộc sống thực tế, sôi nổi và tràn đầy niềm vui. Những chuyện kể đầy mê hoặc, đầy nhiệt huyết, đậm nét hài hước và những hiểu biết sâu sắc của ngài về bí quyết hạnh phúc, về việc khám phá bản ngã đích thực của mỗi người - tất cả đã tạo nên một tác động đầy phấn khích cho bất cứ ai đã từng nghe ngài. Ngài đến cho những tâm hồn được giải thoát, cho người vô cảm biết yêu thương, đem ý nghĩa cho tất cả những gì làm nên một nẻo đường thiêng liêng trên đó bao người đang tiến bước. [...File kèm ▶](#)

SADHANA - MỘT NẸO ĐƯỜNG DẪN TỚI THIÊN CHÚA - Linh Thao Kitô Giáo Theo Lối Đông Phương

Nguyên bản tiếng Anh chúng ta đang có là Sadhana toàn tập, không rút gọn, như tác giả đã lưu ý (complete and unabridged). Vì thế, bạn sẽ có một bản dịch đầy đủ. Ước mong sao, chúng ta cùng khám phá những chiều kích mới mẻ của kho tàng hiểu biết và tinh thần bên trong chính mình, qua việc ý thức đem *toàn thể* con người - thân xác, linh hồn, con tim, lý trí, ký ức và tưởng tượng - đi vào cầu nguyện, đi vào chiêm ngắm Đấng đang ngự ở đó. [...File kèm ▶](#)

HUẾ CỔ VẾT TÍCH ĐẠO VÀ ĐỜI

“**Vestiges Religieux et Profanes du Vieux Hué**” của Cố Ngôn (J. B. Roux) được chuyển dịch như một đóng góp nhỏ nhân dịp Kỷ Niệm 15 Năm Đức Thánh Cha Gioan-Phaolô II tôn phong 117 Hiền Thánh Tử Đạo Việt Nam (1988-2003) với tựa đề “Vết Tích Chứng Nhân Đức Tin Của Huế Cổ”. Nay, nhân Kỷ Niệm 20 Năm Tôn Phong Các Thánh Tử Đạo Việt Nam (1988-2008), một lần nữa tập sách được tái bản với đề tựa mới, “Vết Máu Trên Huế Cổ”.

[...File kèm ▶](#)

VỀ MỤC LỤC

BƯỚC THỨ TƯ: BIẾN ĐỔI VÀ ĐIỀU CHỈNH CUỘC SỐNG DẦN

**TÂN PHÚC ÂM HÓA BẢN THÂN TU SĨ VÀ CỘNG ĐOÀN
(DÒNG THÁNH TÂM HUẾ THƯỜNG HUẤN - Ngày 16-24/7/2014)**

B. TIẾN TRÌNH ƠN GỌI NĂM BƯỚC

4. BƯỚC THỨ TƯ: BIẾN ĐỔI VÀ ĐIỀU CHỈNH CUỘC SỐNG DÂN

Cái gì cũng có thời gian của nó, không dễ gì mà một sớm một chiều đã đạt được mục tiêu. Vì thế tiến trình tu – sửa phải được khởi sự ngay, không chậm trễ, nhưng cần dần dần biến đổi và điều chỉnh cuộc sống mình cho phù hợp với đời sống tu trì nói chung, và nhất là phù hợp với đặc sủng và linh đạo riêng biệt của Dòng mà mình muốn dần thân vào. Mỗi người cần ý thức rõ nhiều động lực đang có mặt nơi mình, đồng thời cũng thấy được sự xung khắc giữa các động lực ấy và giải quyết chúng. Động lực nào phù hợp với đời tu sẽ được vun trồng thăng tiến. Động lực nào không phù hợp với đời tu thì phải loại bỏ hay biến đổi.

Dòng Thánh Tâm Huế chúng ta có một điểm rất quý, đó là Dòng có vừa bậc tu sĩ vừa bậc giáo sĩ, lại rất uyển chuyển linh hoạt trong tiến trình đào tạo, các ứng viên có thể chuyển đổi từ bậc này sang bậc kia, chẳng hạn như có cái gì đó không phù hợp với chức linh mục tu sĩ thì chuyển qua bậc tu sĩ, hoặc đang ở bậc tu sĩ nhưng hội đủ điều kiện để trở thành tu sĩ linh mục thì được chuyển sang, không bị mất ơn gọi theo đặc sủng và linh đạo của Dòng mình. Quả thế, có những Dòng hướng dẫn ứng sinh chọn lựa dứt khoát bậc tu, hoặc tu huynh hoặc tu huynh linh mục, nếu không được thì phải lui về thế gian hay chuyển đổi sang Dòng khác, chứ không được chuyển bậc. Khi làm linh hướng ở Chung viện, vì tính thích hợp của đương sự, tôi hướng dẫn một số ứng sinh linh mục triều nên chuyển qua Dòng, hay ngược lại.

Về sự dần dần biến đổi, chúng ta đọc thấy: *“Ông Anrê dẫn em mình đến gặp Chúa Giêsu. Chúa Giêsu nhìn ông Simon và nói: “Anh là Simon, con ông Gioan, anh sẽ được gọi là Kêpha” nghĩa là Phêrô.”*¹ Đổi tên là đổi con người, đổi cách sống, cách làm việc, cách suy nghĩ, cách đối xử và yêu thương. Cuộc sống của chúng ta sẽ phải từ từ được biến đổi: từ từ sống khác đi, không còn như cuộc sống đã từng sống trước đây nữa. Con người trần tục sẽ dần dần chết đi, để con người thiêng liêng không ngừng được triển nở và lớn lên trong chúng ta, như Gioan Tẩy Giả tuyên bố: *“Ngài phải lớn lên còn tôi phải nhỏ lại”*. Ngày 4/10/2013 vừa qua, tại căn phòng mà khoảng 800 năm trước đây, Thánh Phanxicô Khó Khăn đã cởi bỏ y phục của mình và đặt dưới chân thân phụ trả lại cho cha, từ bỏ đời sống sang giàu và gia tài mình sẽ được để hiến thân cho Thiên Chúa, ĐTC Phanxicô kêu gọi mọi thành phần Hội Thánh trút bỏ tinh thần thế tục đang làm hại chúng ta, đang tiêu diệt Hội Thánh.² Nói như thánh Phaolô là phải cởi bỏ con người cũ và mặc lấy con người mới, ngày càng trở nên đồng hình đồng dạng với Chúa Kitô, đến độ *“tôi sống, nhưng không phải tôi, mà là Chúa Kitô sống trong tôi”*.

Biến đổi là chia cắt với cái đi trước, nghĩa là chúng ta từ bỏ một cách sống, một cách hiểu biết đối với Thiên Chúa, với vũ trụ, với chính mình và tha nhân, tức là con người trần thế bấy lâu nay của mình. Thánh Phaolô khuyên *“quên hẳn đằng sau, nhắm thẳng phía trước mà chạy tới.”* Mở ra với những gì đang đến, nghĩa là một hiện hữu mới, một ý nghĩa độc đáo và bất ngờ đối với cái đi trước. Như thế, sự trở thành ứng sinh tu sĩ linh mục mở đường vào cuộc sống mới là một sự xé rách, một thứ cái chết, nhưng rách để lành, chết để sống; đó là một thứ biến đổi cần để, một mất một còn trong ý nghĩa một cuộc tái sinh.

Dường như có một đồ vỡ giữa cuộc sống của người thanh niên bình thường và cuộc sống của ứng sinh tu sĩ linh mục. Thật thế, khi chúng ta bước vào đời ứng sinh tu sĩ linh mục, chúng ta dường như không còn sống như một thanh niên bình thường nữa, mà sống như một con người thiêng liêng thuộc về Thiên Chúa, dù vẫn còn có đó con người trần tục trong chính mình. Tính lưỡng diện này vẫn tồn tại lâu dài, có khi suốt cả cuộc đời nữa, trải qua những chiến đấu, dòn mỏng... với thành công và thất bại như Nguyễn Bá Học nói: *“Ai từng chiến thắng mà*

¹ Ga 1, 40-42.

² Vatican Radio ngày 4/10/2013.

không hề chiến bại? Ai nên khôn mà chẳng dại đôi lần? Nhưng đây chưa phải trận sau cùng chiến đấu!” Vì thế người ta thường nói “thất bại là mẹ thành công.” Quả thế, chính từ khi thú nhận thất bại trong việc đánh cá suốt đêm mà không bắt được con nào, nhưng rồi vâng lời Chúa Giêsu mà thả lưới, Phêrô bắt được mẻ cá lạ lùng khiến ông tin tưởng theo Chúa, trở nên vị tông đồ cả của Chúa.

Ta có thể nhìn kinh nghiệm đổ vỡ này qua hình ảnh Abraham vâng lời Thiên Chúa ra đi, cắt đứt mọi mối quan hệ cộng đồng và yêu thương với gia đình, với đồng bào và thiên nhiên, rồi bỏ quê hương để đi đến một quê hương mới Thiên Chúa sẽ chỉ cho, hầu được triển nở thành thủ lãnh và cha một dân tộc đông đảo như sao trên trời, như cát ngoài bãi biển của những kẻ tin. Như thế, hành trình theo ơn gọi bề gãy tính thuần nhất của những gì đã nhận lãnh trong cuộc đời, ghi khắc một đổ vỡ và thay đổi các giá trị vốn có. Sự đoạn tuyệt đó là một quà tặng mở ra một cánh cửa khác. Hãy tiến lên và sáng tạo nên chương tiếp theo của cuộc đời ta. Thánh Phaolô chia sẻ: *“Những gì xưa kia tôi cho là có lợi, thì nay vì Đức Ki-tô tôi cho là thiệt thòi. Hơn nữa, tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi so với mối lợi tuyệt vời là được biết Đức Ki-tô Giê-su, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Ki-tô và được kết hợp với Người”*³.

Chúng ta không sợ nói lên kinh nghiệm bản thân, nhất là với vị linh hướng, để mô tả thứ thanh tẩy cần thiết hầu đi vào hành trình thiêng liêng, hướng tới đời sống tu sĩ linh mục. Muốn thế, cần có sự tín nhiệm lẫn nhau thực sự trong việc linh hướng, một tương quan tay ba khép kín giữa Chúa Thánh Thần, người thụ hưởng và vị linh hướng. Cái quan trọng là có nơi mỗi người một biến cố lịch sử đánh dấu thời khắc trở thành ứng sinh, và thời khắc đó được sống thường xuyên trong tất cả công cuộc tìm kiếm và thực thi thánh ý Chúa, như biến cố ngã ngựa của Saolô trên đường Damas chẳng hạn.

(Xin Biến Đổi Con)

Sự kiện người đi tu xem ra hiện hữu tách biệt với người đời khiến người ta than phiền đi tu là cắt khỏi cuộc sống (xuất thế, vào sống trong Dòng). Nhưng một cách nào đó đời tu sẽ đòi lại sự chia tách này (nhập thế, đi làm mục vụ trong thế gian) và khoảng cách giữa tu và không tu là một dữ kiện có một ý nghĩa hữu lý. Đó là sống một cách khác hợp với chọn lựa của đời mình: *“Chính anh em xưa kia cũng ăn ở như thế, khi anh em còn sống giữa những người ấy. Nhưng nay, cả anh em nữa, hãy từ bỏ tất cả những cái đó: nào là giận dữ, nóng nảy, độc ác, nào là thoá mạ, ăn nói thô tục”*⁴. Đổ vỡ này đánh dấu sự khởi đầu của tất cả mọi cuộc đời. Và phải chăng tu và không tu có mâu thuẫn và loại trừ lẫn nhau, và mối tương quan được định nghĩa bằng bạo lực của cái chết? Nhưng có thể nói đây là một bạo lực ngọt ngào: giết chết cái chất trần tục trong con người mình, để cuối cùng được sinh ra trong thánh thiêng của con người tu: *“Anh em hãy mặc lấy con người mới đã được Chúa Kitô Phục Sinh biến đổi.”* “Phàm ai ở trong Chúa Kitô đều là thọ tạo mới. Cái cũ đã qua đi và cái mới đã có đây rồi”⁵. Thánh Basiliô Cả Giám Mục cũng đã biện giải: *“Trước khi bắt đầu đời sống mới, bạn phải chấm dứt đời sống cũ. Cũng như những người đã chạy hết một quãng đường mà muốn quay trở lại phải dừng chân và nghỉ ngơi cách nào đó trước khi chuyển hướng ngược lại, thì trong việc đổi đời cũng vậy, xem ra cần phải chết cách nào đó giữa đời sống trước và đời sống sau, vừa chấm dứt những gì thuộc về trước vừa bắt đầu những gì thuộc về sau.”*⁶

Trong sự thay đổi đó, tinh thần theo Chúa Kitô là chủ đạo: thay đổi con tim, tâm thức, lối sống và cuộc sống. Luật của sự sống và sinh trưởng là thay đổi, và mỗi chặng đường sinh trưởng của con người đều được ghi dấu bằng những thay đổi quyết định. Đó là tiến trình lâu

3 Pl 3, 7-9.

4 Cl 3, 7-8.

5 2 Cr 5,17.

6 Trích Bài đọc 2 Kinh Sách ngày thứ ba Tuần Thánh.

dài của một công cuộc hợp tác đào tạo và tự đào tạo, vừa thần linh vừa nhân loại, dưới tác động của Chúa Thánh Thần. Và ai cũng nhận thấy rằng tự thay đổi bản thân thì dễ hơn là thay đổi người khác, đồng thời nên thay đổi trước khi bị bó buộc phải thay đổi, kẻo không còn kịp nữa mà muộn mất rồi: một khi đã bị những người có trách nhiệm, nhất là bề trên, định kiến in trí thì thật vô phương cứu chữa! Vậy phải xin ơn cương quyết thay đổi cái có thể thay đổi, can đảm chấp nhận cái không thể thay đổi và ơn khôn ngoan để biết phân biệt cái có thể thay đổi và cái không thể thay đổi. Muốn cho việc hướng tới đời sống mới này thành công, ứng sinh phải đặt mình trong tay Chúa, như cây viết chì trong tay nghệ sĩ, vì “không có Thầy các con chẳng làm được gì hết” và “với Thiên Chúa, mọi sự đều có thể.”

ĐTC Phanxicô nói đến cái nhìn của Chúa Giêsu làm biến đổi cuộc đời của ông thu thuế Lêvi, và của chúng ta nữa, nếu chúng ta chịu để cho Ngài nhìn chúng ta và được tự do làm công việc của Ngài. Ngài nói: *“Khi Chúa Giêsu nhìn Matthêu, cái nhìn đó đã chiếm lấy ông hoàn toàn và đã thay đổi cuộc sống của ông. Cái nhìn của Chúa Giêsu luôn luôn làm cho ta trở nên xứng đáng, trao ban cho ta phẩm giá. Đó là một cái nhìn rộng lượng”*. Ngài giải thích rằng cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu cho ta lòng can đảm để theo Ngài. Cái nhìn của Chúa Giêsu luôn nâng ta lên. Đó là một cái nhìn luôn luôn nâng dậy, không bao giờ để ta lại tại chỗ của mình, không bao giờ hạ ta xuống, không bao giờ làm nhục. Nó mời gọi ta đứng dậy, một cái nhìn làm ta lớn lên, tiến về phía trước, một cái nhìn khích lệ ta. Cái nhìn của Chúa Giêsu mạnh mẽ không thể tưởng được, nhưng Ngài hóm hỉnh: Chúa Giêsu không phải là một chuyên gia thôi miên. Đúng hơn, cái nhìn của Chúa Kitô làm cho ta cảm thấy rằng Ngài yêu ta. Đó là tình yêu Thiên Chúa mà “những người thu thuế và tội lỗi” như Matthêu đã trải nghiệm: *“Họ cảm thấy rằng Chúa Giêsu đã nhìn họ và cái nhìn của Chúa Giêsu trên họ giống như một hơi thở trên than hồng, và họ cảm thấy như có lửa trong bụng. Chúa Giêsu làm cho họ đứng lên, trả lại cho họ phẩm giá. Mặc dù một số kẻ chế nhạo Ngài ăn uống với những người bị xã hội chối bỏ, Chúa Giêsu biết rõ lòng họ: Bên dưới bùn đất đó có than hồng khao khát Thiên Chúa, than hồng của hình ảnh Thiên Chúa muốn một ai đó có thể giúp họ được cháy nóng trở lại. Đó là những gì cái nhìn của Chúa Giêsu thực hiện. Chúng ta tiến lên phía trước trong cuộc sống, trong niềm xác tín rằng Ngài nhìn chúng ta. Tuy nhiên, Ngài cũng chờ đợi chúng ta, để nhìn chúng ta cách dứt khoát - và cái nhìn cuối cùng của Chúa Giêsu trên cuộc đời chúng ta sẽ là mãi mãi, sẽ là đời đời”*⁷. Chờ gì tất cả chúng ta đều được cái nhìn biến đổi đó của Chúa Giêsu. Xin anh em cùng lắng nghe bài hát

“Ánh Mắt Giêsu”.

Mỗi người sống cuộc đời mình như thể viết một bài luận văn. Điều khó nhất và cần thiết nhất trong phần mở đầu, như người ta thường nói “vạn sự khởi đầu nan”, là nêu cho được chủ đề và các ý tưởng căn bản. Phần thân bài gồm nhiều đoạn khai triển các ý tưởng liên quan để trình bày và củng cố chủ đề. Phần kết luận nói lại chủ đề nhưng mở ra một viễn tượng mới. Cách chung ai cũng có khả năng để viết đầy đủ và hoàn tất các phần của bài luận văn ấy. Nhưng thực tế có người mới chào đời đã đột ngột chết đi, chưa viết được chủ đề đời mình. Có người khi tới tuổi thành niên, đáng lẽ phải viết được chủ đề đời mình, nhưng lại loay hoay mãi vẫn không viết ra được chủ đề, thậm chí đến già đời vẫn không tìm thấy chủ đề hay mục đích của đời mình. Sống cuộc đời không có lý tưởng và mục đích rõ ràng là bài luận văn không có chủ đề, viết lung tung. Có người viết được chủ đề rất sớm, nhưng không khai triển được, ôm mộng mà chết, bài luận văn đành dang dở. Có người viết một lúc hai, ba chủ đề nên khai triển theo nhiều hướng khác nhau, chẳng có thể đi tới phần kết luận được, bị lạc đề. Có người viết được chủ đề rất tốt và rõ ràng, nhưng khi khai triển gặp phải khó khăn thử thách nghịch cảnh nên chán nản quay lại xóa bỏ chủ đề ấy đi và loay hoay tìm một chủ đề khác, song thời gian không còn đủ cho họ, viết chưa xong đã phải nộp, chưa có phần kết. Có người viết được chủ đề, nhưng phần khai triển không ăn khớp, các ý tưởng lộn xộn không phù hợp với chủ đề, không logic.

⁷ Bài giảng của ĐTC Phanxicô ngày 21/9/2013 tại Nhà Martha, CNA / EWTN News.

Chúng ta sống ơn gọi của mình cũng giống như viết một bài luận văn. Lý tưởng và đời sống tu sĩ linh mục có thực sự là chủ đề cuộc đời chúng ta chưa? Chúng ta đang viết nghiêm túc hay đang viết lung tung, sống qua ngày đoạn tháng, tới đâu hay đó? Có người theo ơn gọi rất sớm, nhưng ơn gọi đó không lớn lên theo năm tháng, mà lại nhạt nhòa dần dần vì những sức hấp dẫn và tiếng gọi mời khác. Chúng ta có thực sự dốc toàn tâm toàn lực theo ơn gọi, hoàn toàn phó thác cho Chúa, hay đang do dự suy tính tìm cách chuẩn bị phương án II cho đời mình, để nếu không được khấn làm tu sĩ hay chịu chức linh mục tu sĩ thì ra đời được chủ động, sợ giữa đường đứt gánh hai bàn tay trắng, nên vừa theo học trong Dòng vừa trần trở tìm học thêm một cái gì đó hoặc tìm nguồn bảo đảm kinh tế cho tương lai? Đó là bài luận văn lạc đề đấy. Làm thế là chân trong chân ngoài, bắt cả hai tay, đi hai chân, không thể nào đi vững tới đích được! Làm như thế, cuộc đời sẽ thêm xáo trộn, bất an... Chúa không muốn, và cuối cùng sẽ mất cả chì lẫn chài! Hãy xin Chúa giúp chúng ta viết bài luận văn cuộc đời ơn gọi chúng ta cho đến tận cùng. Trong bài giảng lễ ngày 7/10/2013 tại Nhà Matta, ĐTC Phanxicô nói: *“Tôi tự hỏi bản thân mình, và tôi muốn hỏi tất cả anh chị em: Chúng ta có để cho Thiên Chúa viết lên cuộc sống của chúng ta không? Hay chúng ta muốn tự viết lấy? Điều này liên hệ đến tâm tình hiểu thảo với Thiên Chúa. Chúng ta có ngoan ngoãn lắng nghe Lời Ngài? Có sẵn sàng để lắng nghe và cảm nhận ra tiếng nói của Ngài không? Anh chị em có sẵn sàng tìm kiếm Lời Chúa trong cuộc sống hàng ngày không, hay chỉ có những ý tưởng của riêng anh chị em mới có quyền quy định tất cả mọi thứ, không để cho Chúa nói gì với anh chị em?”*

Chúng ta đã theo ơn gọi đến giờ này, các suy nghĩ, hành động, cách sống và cuộc sống của chúng ta có được biến đổi và điều chỉnh phù hợp với đời sống ơn gọi không? Thích làm tu sĩ và linh mục là một chuyện, nhưng có phù hợp với đời sống tu sĩ linh mục hay không lại là một chuyện khác. Những điều kiện bên ngoài (nhất là các mối tương quan khác phái), những điều kiện tự nhiên (sức khỏe, tính tình, trí khôn, khả năng) và những điều kiện tinh thần và thiêng liêng (tinh thần tự hiến, tinh thần trách nhiệm, tinh thần và đời sống thiêng liêng, tinh thần đức tin, tinh thần cộng tác, tinh thần vâng phục, tinh thần nghèo khó, tinh thần và khả năng sống độc thân thanh khiết, tinh thần phụng vụ, tinh thần mục vụ, tinh thần lao động chân tay và trí óc) của chúng ta có phù hợp với đời sống tu sĩ linh mục không?

Mọi thành phần Dân Chúa, nhất là các vị hữu trách đang xem xét tính thích hợp đó của chúng ta, chúng ta liệu biến đổi và điều chỉnh sao cho phù hợp, kéo thời gian có hạn, sợ viết chưa xong bài luận văn mà đã phải nộp, không có phần kết, không đạt tới cuộc sống tu sĩ, linh mục được chăng?! Thời gian thường huân này thuận lợi cho chúng ta bắt đầu lại đời sống ơn gọi của mình với một chủ đề, một động lực thật tốt, thật dứt khoát, để mạnh mẽ triển khai, thời gian và tiến trình đào tạo không cho phép chúng ta dễ dàng xoá chủ đề và viết lại chủ đề khác đâu. Chúng ta hãy kiên nhẫn và cẩn thận hoàn tất từng giai đoạn, đừng vội vàng đốt giai đoạn, mà cũng đừng dẫm chân tại chỗ hay nản chí bỏ cuộc tháo lui. Hãy nỗ lực vận dụng tất cả để phục vụ lý tưởng ơn gọi của chúng ta bằng mọi giá, trong tin tưởng cầu nguyện. Cầu chúc mỗi người chúng ta viết thật tốt bài luận văn cuộc đời ơn gọi của mình và đạt tới kết luận mong mỏi là đời sống tu sĩ, linh mục.

Hãy tin tưởng vào lòng thương xót của Chúa và hãy lạc quan. Đừng quá chú trọng vào lầm lỗi, nhưng hãy chú trọng đến bài học từ lầm lỗi đó để rút kinh nghiệm mà không lầm lỗi nữa. Chính Chúa Giêsu đã từng nói: *“Tội con đã được tha, hãy về bằng an và từ nay đừng phạm tội nữa.”* Đừng thất vọng về lỗi lầm quá khứ của mình và của anh em. Hãy xem cách xử sự của Chúa Giêsu đối với thánh Phêrô và thánh Mađalêna. Ngài tha thứ, tin tưởng vào sự biến đổi tốt đẹp trong tương lai, và vẫn tin nhiệm trao cho Phêrô trách nhiệm làm đầu Giáo Hội và cho Mađalêna làm sứ giả Tin Mừng Phục Sinh. Quả thật *“Bản chất của con người là lầm lỗi và bản chất của Thiên Chúa là tha thứ. Và tội thì tha, lỗi thì sửa; mỗi vị thánh đều có một quá khứ và mỗi tội nhân đều có một tương lai.”* Công cuộc giáo dục đào tạo và các nhà đào tạo phải luôn nhớ đến các đặc tính đó.

ĐTC Phanxicô, khi suy niệm Tin Mừng Ga 21,15-19, mô tả thánh Phêrô là một tội nhân, có nhiều khuyết điểm, nhưng tự hạ mình để được Chúa Kitô dẫn dắt tiến lên phía trước. Ngài

mời gọi chúng ta noi gương Thánh Phêrô, bằng cách nhận ra lỗi lầm và mở lòng ra cho Chúa, để Chúa dẫn dắt theo con đường ngay chính: “*Chúng ta hãy cầu xin Chúa cho mẫu gương của Thánh Phêrô, một người gặp Chúa thường xuyên và cũng là người được Chúa làm cho thanh sạch và trưởng thành hơn về mặt tâm linh, có thể giúp chúng ta hướng về phía trước. Xin cho điều đó làm cho chúng ta tìm kiếm Chúa và tìm gặp được Chúa, để Chúa tìm thấy chính chúng ta. Chúa luôn luôn ở đó, gần gũi chúng ta, tìm kiếm chúng ta. Nhưng đôi khi chúng ta nhìn theo hướng khác vì chúng ta không muốn nói chuyện với Chúa hoặc không muốn để cho Chúa tìm thấy chúng ta*”⁸.

Khi cha Antonio Sparado, chủ bút tạp chí *La Civiltà Cattolica* của Dòng Tên, hỏi có thể hỏi câu hỏi “Jorge Mario Bergoglio là ai?” không, ĐTC Phanxicô im lặng nhìn thẳng cha, gật đầu và trả lời: “*Tôi không biết đâu mới là câu mô tả xứng hợp nhất... Tôi là kẻ có tội. Đây là định nghĩa chính xác nhất, không vấn về hoa mỹ, vấn chương. Tôi là kẻ tội lỗi*”. Ngài tiếp tục tập trung suy nghĩ, như thể câu hỏi bất ngờ và ngài buộc phải suy nghĩ thêm. “*Đúng, có lẽ tôi có thể nói thế này tôi có khéo léo một chút, có thể thích ứng với hoàn cảnh, nhưng cũng đúng là tôi có hơi ngây thơ. Đúng, nhưng điều tóm tắt hay hơn cả, điều phát xuất từ bên trong hơn cả, và là điều tôi cảm thấy đúng hơn cả là: tôi là kẻ tội lỗi mà Chúa đã đoái nhìn*”. Rồi ngài nhắc lại: “*Tôi là kẻ được Chúa đoái nhìn. Tôi luôn cảm nhận khẩu hiệu của tôi Miserando atque Eligendo [được xót thương và tuyển chọn], thật chân thực đối với tôi*”.

ĐGH. Phanxicô còn như thế đó, hướng gì là chúng ta. Xin Chúa Thánh Thần, là Thần Chân Lý, tiếp tục cho đến kiện toàn những gì Ngài đã thương khởi sự cho chúng ta và với chúng ta. Tôi xin mời anh em nghe và hội nhập bản thân với ý lời bài hát

“Thập giá ơn biến đổi”.

VỀ MỤC LỤC

KỸ THUẬT THÔNG TIM

Bác sĩ Nguyễn Ý Đức

Nói là “Thông Tim” thì cũng không chính xác lắm. Đúng ra là thông Động Mạch Vành nuôi dưỡng trái tim thân yêu của chúng ta. Thay vì trơn tru mở rộng thì động mạch đã bị thoái hóa, tắc nghẽn với nhiều chất khác nhau bám vào thành của huyết quản.

Động Mạch Vành (coronary artery) bao bọc trái tim như một cái vương miện với hai nhánh phải và trái và nhận máu trực tiếp từ Động Mạch Chủ (aorta). Tế bào tim được tiếp tế oxy và chất dinh dưỡng từ động mạch vành. Nếu vì một lý do nào đó mà động mạch này bị nghẹt thì sự nuôi dưỡng bị trở ngại, tim thiếu dưỡng khí, báo động bằng cơn đau thắt ngực (angina).

Trong đa số các trường hợp, tắc nghẽn là do chất béo bám vào mặt trong của thành động mạch. Đó là bệnh Vữa Xơ Động Mạch.

Ngày nay, nhiều người cứ nói vữa xơ là hậu quả của nếp sống dư thừa trong thời buổi văn minh tiến bộ hiện đại. Thực ra dấu hiệu vữa xơ đã tìm thấy ở xác ướp bên Ai Cập cả nhiều ngàn năm về trước.

Vữa xơ động mạch (atherosclerosis) là bệnh trong đó các mảng gồm nhiều chất khác nhau bám vào mặt trong thành động mạch khiến cho sự lưu thông của máu bị gián đoạn.

⁸ Xem bài giảng lễ ngày 17/5/2013 tại Nhà trọ thánh Matta.

Thành phần chính của mảng này là chất béo, chất cholesterol cộng thêm các chất phụ khác như calcium, tế bào xơ. Mảng xơ vữa có thể tan vỡ, đưa tới chứng huyết khối.

Vữa xơ là một diễn tiến phức tạp, phát triển chậm, xuất hiện từ tuổi nhỏ và trầm trọng lên với thời gian. Theo nhiều khoa học gia, bệnh bắt đầu với sự tổn thương ở lớp tế bào trong cùng của động mạch.

Theo Hội Tim Mạch Hoa Kỳ, ba rủi ro đã được chứng minh làm tổn thương lòng động mạch là:

1. Mức độ cholesterol và triglyceride trong máu lên quá cao;
2. Cao huyết áp;
3. Ảnh hưởng của hút thuốc lá.

Ngoài ra vữa xơ còn hay xảy ra ở người béo phì, mắc bệnh tiểu đường, có nhiều căng thẳng tâm thần và không vận động cơ thể.

Di truyền cũng tham dự phần nhỏ. Nếu cả cha lẫn mẹ bị vữa xơ thì con có nhiều triển vọng bị bệnh.

Cũng còn phải kể tới tuổi tác và giới tính.

Người dưới năm mươi tuổi ít vữa xơ hơn người trên tuổi này.

Trước khi mãn kinh, phụ nữ ít bị vữa xơ hơn nam giới nhờ sự bảo vệ của kích thích tố nữ, nhưng từ tuổi mãn kinh thì nam nữ bị vữa xơ bằng nhau.

Vữa xơ có thể thấy ở các động mạch cỡ trung và lớn. Nếu ở động mạch vành nuôi dưỡng tim thì đưa tới thiếu máu cơ tim; động mạch cảnh nuôi dưỡng não bộ sẽ có tai biến mạch máu não, động mạch nuôi dưỡng chi dưới với hoại tử chi; động mạch võng mạc đưa tới khiếm thị, mù lòa...

Tắc nghẽn thì phải kiếm cách thông, giống như thông ống cống nước từ bếp ra vườn. Nhưng thông cống chỉ việc tống cây sào dài vào hoặc đổ nửa lít nước hóa chất là xong. Còn mạch máu thì nằm ở xa lại mỏng manh, khó mà đạt tới. Cũng đã có nhiều dược phẩm để giải tỏa tắc nghẽn nhưng công hiệu chậm. Cho nên nếu thông được như thông cống thì hay biết mấy.

Thế là các nhà y khoa học lại vắt tay lên trán, tìm kiếm kỹ thuật, thuốc men.

Và mở đầu với sự tò mò, mạo hiểm của một sinh viên nội trú y khoa người Đức, anh Werner Frossmann.

Đó là vào năm 1929. Từ lâu, anh ta vẫn muốn tìm cách để thám hiểm trái tim mà không gây ra thương tổn gì.

Sau khi đã có một ý niệm, anh trình bày với các vị thầy, các vị đàn anh về điều anh định làm. Nhưng mọi người đều không tin tưởng và cấm không cho anh thực hiện ý tưởng điên rồ đó trong bệnh viện.

Anh bèn năn nỉ một nữ điều dưỡng viên cho mượn một ống thông. Anh đưa ống thông từ mạch máu ở khuỷu tay của mình, luồn dần lên tim. Đặt ống xong, anh lại năn nỉ một đồng nghiệp điện tuyến, chụp cho một tấm hình X -Quang ngực. Và thấy đầu ống thông đã an toàn nằm ở tim mà không gây ra khó khăn gì cho sức khỏe của mình.

Werner hăm hở trình bày sự việc với ông thầy. Chẳng những không được khen mà còn bị khiển trách, không cho thực tập ngành tim tại bệnh viện. Anh ta đành học về tiết niệu và tiếp tục lén lút nghiên cứu, thọc thêm tới 15 lần nữa vào tim mạch của mình. Nghiên cứu được anh công bố trong y giới, nhưng không ai để ý. Buồn tình, anh về một tỉnh lẻ, hành nghề y, kiếm bạc cắc cho qua ngày.

Rồi một ngày đẹp trời của năm 1956, Werner được mời ra nhận giải Nobel với hai nhà Tim học Andreas Frderic Coumand và Dickinson W. Richards. Hai vị bác sĩ này đã dựa trên kết quả các mạo hiểm trước đây của Werner để tìm cách chữa tắc nghẽn động mạch. Năm 1941, hai ông đã thành công trong việc dùng ống thông tim để đo lưu lượng máu từ tim ra.

Các nhà y khoa học tiếp tục nghiên cứu.

Tới năm 1977 thì bác sĩ Andreas Gruentzig của Bệnh Viện Đại Học Zurich, Thụy Sĩ, là người đầu tiên thực hiện kỹ thuật thông mạch máu bằng bóng (balloon) ở người. Sau đó, bác sĩ Gruentzig sang định cư tại Hoa Kỳ, tiếp tục tìm hiểu về bệnh tim và làm giàu trí thức cho quốc gia này. Balloon làm bằng một loại plastic gọi là polyethylene terephthalate (PET) rất bền bỉ và thay đổi hình dạng dễ dàng

Ngày 3 tháng 8 năm 1994, cơ quan Thực Dược Phẩm Hoa Kỳ công nhận Balloon-Expandable –Stent do bác sĩ Richards Schatz chế biến để làm thông và mở rộng động mạch tim bị tắc nghẽn vì mỡ đóng lên.

Ngày nay, cả triệu bệnh nhân nghẹt tim được thông bằng kỹ thuật này. Kỹ thuật rất phổ thông, được mang ra dùng tại hầu hết các quốc gia trên thế giới, trong đó có Việt Nam.

Phương pháp thông tim giản dị và dễ thực hiện hơn là giải phẫu bắc cầu (by-pass surgery), nhưng một trở ngại là từ 30 – 50% bệnh nhân cần thông lại vì nghẹt mạch có thể tái diễn. Và một phương tiện mới có tên là *stent* được các nhà chuyên môn đặt để tránh sự tái tắc nghẽn này.

Thông Tim - Đặt Lưới

Khi tình trạng vừa xơ động mạch tim không có kết quả tốt với thay đổi nếp sống, được phẩm, hoặc khi cơn đau tim càng ngày càng trầm trọng thì bác sĩ có thể đề nghị làm thông tim-đặt lưới (angioplasty balloon).

Thông tim thường thực hiện ở động mạch đùi, đôi khi động mạch cánh tay hoặc cổ tay. Bệnh nhân không cần gây mê tổng quát mà chỉ một chút thuốc tê được chích vào háng để giảm đau. Do đó ta tỉnh táo trong suốt thời gian phương pháp được thực hiện.

Một vết cắt nhỏ trên da ở bẹn được rạch và một ống ngắn nhỏ được đẩy vào động mạch. Qua ống này, một ống thông hướng đạo dài hơn, có thể uốn cong, được luồn vào trong. Dưới sự hướng dẫn của X- quang, ống thông được đưa lên động mạch tim, nơi bị nghẹt. Ống đi lên rất nhẹ nhàng, ta không cảm thấy đau gì, ngoại trừ một chút thôn thốn ở bẹn mà thôi. Nếu đau thì cho bác sĩ hay ngay để họ đối phó.

Một chút dung dịch màu cản quang được bơm vào ống, tới động mạch vành để chụp hình X quang, coi tắc nghẽn lớn nhỏ ra sao.

Rồi một ống khác nhỏ hơn đầu có mang một bong bóng xẹp được chuyển vào trong ống hướng đạo. Khi lên tới chỗ bị tắc nghẽn, thì bong bóng được bơm phồng lên. Lúc này máu tới tim sẽ giảm chút ít và ta thấy hơi đau nhói nơi ngực. Bong bóng được bơm phồng lên, xẹp

xuống vài lần, sẽ đè vào nơi động mạch dính đầy chất béo, làm lòng động mạch mở rộng. Xong nhiệm vụ, bóng được làm xẹp trở lại.

Công hiệu của phương pháp này không vĩnh viễn. Theo thống kê, có tới 1/3 bệnh nhân có thể bị nghẹt trở lại trong vòng vài tháng.

Để ngăn ngừa tái tắc nghẽn, một lưới gọi là stent nhỏ xíu được phát minh. Lưới nằm trên ống hướng đạo bong bóng, được đưa tới chỗ nghẹt. Bóng được bơm phồng, lưới mở ra và bám ép vào thành động mạch. Lưới an toàn nằm đó suốt đời người như một cái giá chống đỡ không cho động mạch nghẹt trở lại. Lưới làm bằng hợp kim không rỉ, không hư hao, không di chuyển và không trở ngại khi ta đi qua máy rà kim loại ở phi trường hoặc chụp X-Quang cơ thể..

Ống hướng dẫn được rút ra và phương pháp thông tim đặt lưới hoàn tất. Trước sau chỉ mất vài giờ đồng hồ, đôi khi chỉ ba mươi phút dưới bàn tay điêu luyện của một chuyên viên đặt ống giàu kinh nghiệm.

Thường thường ta cần nằm lại nhà thương khoảng 24 giờ để bác sĩ theo dõi tình trạng sau giải phẫu.

Về nhà, nên nghỉ ngơi, tránh làm việc quá nặng trong dăm ngày, uống nhiều nước để loại chất màu cản quang.

Đề ý các dấu hiệu bất thường như chảy máu, nhiễm trùng sưng đỏ, đau nơi vết thương ở bẹn, nhiệt độ cơ thể lên cao, trong người mệt mỏi, đau ngực, khó thở. Thông báo cho bác sĩ ngay.

Vài tuần sau, khi bác sĩ đồng ý, ta có thể đi làm trở lại được.

Và nhớ giữ ngày tái khám theo hẹn của bác sĩ.

Thế là từ nay ta không còn đau ngực, không còn lo ngại cơn suy tim, tai biến não, tàn phế cơ thể. Nhiều người thấy da dẻ hồng hào, mặt mũi tươi rói, sinh hoạt gia tăng, yêu đời hơn.

Nhưng nên lưu ý lành mạnh nếp sống, bỏ hút thuốc lá, ăn nhiều rau trái cây, bớt chất béo bão hòa động vật, vận động cơ thể đều đặn, giảm cân nếu quá mập phì, chữa các bệnh kinh niên như cao huyết áp, cao cholesterol, bệnh tiểu đường.

Và nhẹ nhàng sống trong niềm vui của Tâm Thân An Lạc với gia đình, thân hữu.

Bác sĩ Nguyễn Ý Đức, Texas-Hoa Kỳ. www.bsnguyenyduc.com

Tuyển tập Videos Sống Vui Sống Khỏe

Vài hàng giới thiệu : Xin trân trọng giới thiệu tuyển tập Videos "Sống Vui Sống Khỏe" của BS Nguyễn Ý Đức. Tuyển tập này là những bài nói chuyện hữu ích về y tế, dinh dưỡng và sức khỏe của BS Nguyễn Ý Đức trên các đài truyền hình được đưa lên Internet. Cùng với bộ sách "[Câu Chuyện Thầy Lang](#)" và những ấn phẩm đã được xuất bản, những bài viết trên Internet, tuyển tập Videos "Sống Vui Sống Khỏe" này sẽ cung cấp nhiều thông tin hữu ích, đóng góp vào việc cải thiện vấn đề sức khỏe cho cộng đồng người Việt Nam khắp nơi.

<http://www.youtube.com/user/DrNguyenYDuc/videos>

VỀ MỤC LỤC

Hình như số báo xuân nào, người ta cũng phải tán hươu tán vượn về con giáp. Chẳng hạn năm nay là năm Canh Thìn, cầm tinh con rồng, thì chắc chắn là phải đá động tới loài động vật “huyền thoại” này.

Chẳng hiểu ngày xưa thì thế nào, chứ còn bây giờ gã xin cam đoan cả hai tay lẫn hai chân rằng: Chưa một ai đã được nhìn thấy rồng. Thế mà rồng lại len lỏi vào mọi nền văn hóa và có mặt ở khắp mọi nơi mọi chốn, bên tây cũng như bên ta, mặc dù hình thù có khác nhau đôi chút.

Theo tự điển “Larousse” của mấy ông tây, thì rồng là một con vật hoang đường, hình rắn nhưng lại có cánh và có đuôi. Còn theo Tự điển Việt Nam của Lê văn Đức, thì phe ta xem rồng là một con vật mình dài, có vảy to, miệng rộng, một sừng, chân có vấu, được sinh ra ở dưới nước nhưng lại biết bay trên mây. Rồng lại còn được mấy chú ba tàu xếp vào hàng đầu trong tứ linh, bốn con thú linh thiêng, đó là long, ly, quy, phụng :

- Áo đen năm nút con rồng,

Ở xa con phụng, ở gần con quy.

Dù hình dong bên ngoài hơi khác nhau vài ba tí, chẳng hạn như có cánh hay không có cánh, có sừng hay không có sừng, có chân hay không có chân...thì rồng vẫn được mọi người quý mến:

- Bao giờ cá lý hóa long,

Đền ơn Cha mẹ ấm lòng ngày xưa.

Và từ chỗ quý mến ấy, hầu như mọi người Việt Nam chúng ta đều rất thích mơ được làm...rồng.

Thực vậy, dân tộc nào trên mặt đất này cũng có niềm tự hào riêng về gốc gác, về cội nguồn của mình.

Chẳng hạn như dân Nhật bản chính gốc Phù tang luôn hãnh diện vì mình là con cháu của “Thái dương thần nữ”. Thảo nào mà lá cờ của họ chỉ có mỗi một hình tròn đỏ, tượng trưng cho Mặt trời, nổi bật trên nền trắng.

Chẳng hạn như dân Pháp chính gốc Phú lãng sa luôn hãnh diện vì mình thuộc nòi gà trống Gaulois. Thảo nào mà ngày xưa vào thời Cách mạng 1789, người ta đã vẽ hình con gà trống lên quốc kỳ của mình. Thảo nào mà ngày nay trong những trận đá banh quốc tế, các cầu thủ Pháp thường thả một chú gà trống vào trong sân để cầu may. Thảo nào mà mấy cổ tây, mặc dù đã tu hành, nhưng vẫn mang nặng đầu óc dân tộc và luôn hướng về đất mẹ của mình, đã đặt chú gà trống ở đỉnh cao cây thánh giá trên ngọn tháp nhà thờ chính tòa thành phố Đalạt. Vì thế, ngôi nhà thờ này vốn được bàn dân thiên hạ gọi là nhà thờ Con Gà.

Còn người Việt Nam chúng ta, chính gốc Giao chỉ, thì lại hãnh diện vì mình là con rồng cháu tiên. Niềm tự hào này bắt nguồn từ một truyền thuyết như sau:

Lộc Tục, con vua Đế Minh, lên ngôi vua và lấy hiệu là Kinh Dương Vương. Kinh Dương Vương lấy con gái của Động Đình Quân là Long Nữ, sinh ra Sùng Lãm. Sùng Lãm nối ngôi Kinh Dương Vương, xưng hiệu là Lạc Long Quân. Lạc Long Quân lấy Âu Cơ, đẻ ra một cái bọc chứa một trăm quả trứng, nở ra một trăm người con. Có sách thì ghi một trăm người con này bao gồm một nửa là con trai, còn một nửa là con gái, cũng có sách lại chép tất cả đều là đực rựa. Ngày kia, Lạc Long Quân nói với Âu Cơ :

- Ta là dòng dõi Long Quân, tức là Vua Rồng. Còn khanh là dòng dõi thần tiên. Cả hai ăn ở lâu với nhau e rằng không ổn. Nay đã được một trăm đứa con, khanh hãy đưa năm mươi đứa lên núi, còn trăm sẽ dẫn năm mươi đứa xuống biển.

Từ truyền thuyết này mà người Việt Nam chúng ta thường vốn tự hào vì mình có “long phụ tiên mẫu”, cha rồng mẹ tiên. Hay mình thuộc về dòng “tiên long”, thuộc về giống tiên rồng. Và như thế, đã là người Việt Nam, sinh ra và lớn lên trên quê hương này, ai mà chẳng lấy làm vinh dự về cội nguồn ấy, và ai mà chẳng thích mơ...làm rồng. Rồng là một con vật được mọi người yêu quý.

Trong khi đó, dưới chế độ quân chủ, thì nhà vua là người “ngon lành” nhất trong cả và đất nước. Chính vì vậy, hình ảnh con rồng vốn thường được dùng làm biểu tượng cho nhà vua, cũng như tất cả những gì thuộc về nhà vua...đều được gắn nhãn hiệu chữ “long” lên đầu.

Trước hết về hình dạng bên ngoài của nhà vua, chúng ta ghi nhận: long thể nghĩa là thân thể của nhà vua. Vì thế mỗi khi nhà vua cảm cúm, nhức đầu sổ mũi và...hắt xì, người ta liền bảo rằng: long thể lại bất an. Rồi long nhan nghĩa là khuôn mặt nhà vua. Không hiểu long tu có phải là râu của nhà vua, hay chỉ là một giống lan rừng ?

Tiếp đến là những đồ vật linh kính bên cạnh nhà vua. Thôi thì đủ thứ: long sàng là giường cho nhà vua nằm, long bào là áo cho vua mặc, long án là bàn cho vua viết, long xa là xe cho vua đi và long châu là thuyền cho vua ngự...Chẳng hiểu còn bao nhiêu thứ “long” nữa thì gã xin khất vào một dịp khác sẽ kê đơn hoàn tán sau, chứ bây giờ mà phải kể tất tệt ra thì e rằng bản thân gã sẽ phải...long đong lắm lắm.

Có lẽ cũng vì phẩm chất cao quý này mà ngày xưa những chiếc kiệu của các xứ đạo ngoài Bắc đều được sơn son thếp vàng và hai đòn khiêng đều mang hình con rồng, điều đó nói lên rằng cha ông chúng ta muốn dành cho Thiên Chúa, cho Đức Mẹ hay cho các thánh vinh dự số một. Âu cũng là một cách “hội nhập văn hóa” hết xảy của các bậc tiền bối. Xin “khẩu phục tâm phục”.

Từ những điều vừa trình bày, thì nhà vua hẳn là người mơ làm rồng nhiều nhất. Tuy nhiên, giấc mơ này không phải chỉ là độc quyền dành cho nhà vua, bởi vì dân gian cũng muốn xí phần

và ăn có, hay nói một cách nghiêm túc hơn, cũng muốn chia sẻ tí đỉnh giấc mơ này, nghĩa là cũng muốn được làm rồng, được gặp rồng, hay ít nữa là được giống rồng...

Trước hết là kẻ sĩ trong xã hội ngày xưa.

Đây là giai cấp học rộng biết nhiều, luôn vâng theo những lời dạy bảo của Khổng tử: Khi thì ở ẩn để mà tồn tâm dưỡng tánh, khi thì nhập thế để mà hành động, khi thì xuất thế để mà về hưu. Chính vì vậy, khi thời cơ thuận lợi đến, kẻ sĩ tự mơ thấy mình chính là rồng gặp được mây, nên tha hồ mà vùng vẫy để phục vụ xã hội. Chẳng thế mà Nguyễn công Trứ đã từng viết:

- Rồng mây khi gặp hội ưa duyên,
Đem tất cả sở tồn làm sở dụng.

Hay trong truyện “Phan trần” cũng có câu:

- Bây giờ cha tuổi tác này,
Mong con gặp hội rồng mây kịp người.

Ăn theo với kẻ sĩ chính hiệu con nai vàng là các cụ đồ.

Giấc mơ của các cụ đồ thì khiêm tốn hơn, chỉ mong sao cho nét bút của mình được lả lướt, được mát mắt thiên hạ để mọi người ưa thích, hầu kiếm tí tiền còm khi ngồi viết câu đối vào mỗi dịp tết đến, như Vũ đình Liên đã mô tả trong bài “Ông đồ già” :

- Mỗi năm hoa đào nở,
Lại thấy ông đồ già,
Bày mực tàu giấy đỏ,
Bên phố đông người qua.
Bao nhiêu người thuê viết,
Tâm tắc ngợi khen tài,
Hoa tay thảo những nét,
Như phượng múa rồng bay...

Ngoài ra, những kẻ tài giỏi, giàu sang hay quyền thế cũng thích mơ được làm rồng, hay tự đồng hóa mình với...rồng. Chẳng hạn như một anh chồng tài giỏi và ranh mãnh, chẳng may vớ phải một cô vợ dốt đặc cán mai. Khi “phút đầu gặp em tinh tú quay cuồng” đã hết và tuần trăng mật cũng đã tan, bước vào đời thường, lúc phải đối mặt với cái ngây ngô ngốc nghếch của vợ, hẳn anh ta đã phải quát tháo:

- Ngu chi ngu lạ, ngu vừa vừa thôi chứ, để cho con người ta còn ngu nữa với.
Và nếu biết ca vọng cổ, anh sẽ quai mồm ra mà hét:
- Rồng vàng tắm nước ao tù,
Người khôn ở với người ngu bực mình.

Còn nếu như kẻ có tí quyền hay tí chức mà rộng tay ban phát ơn huệ hay đích thân thăm viếng một kẻ khổ rách áo ôm, thì lúc bấy giờ chẳng khác gì “rồng đến nhà tôm” vậy.

Mình mơ làm rồng đã đành, mà hơn thế nữa, còn muốn cho những người mình yêu, mình thương cũng sẽ trở thành rồng. Sở dĩ như vậy là vì “yêu nên tốt, ghét nên xấu”. Khi đã “chịu đèn” mí nhau rồi, thì củ ấu cũng tròn, trái bồ hòn cũng ngọt và một trăm chỗ lệch cũng được kê cho bằng. Chính vì thế, cô vợ dù có xấu đến đâu chẳng nữa, thì anh chồng cũng vẫn cứ hít hà khen lầy khen để :

- Lỗ mũi thì tám gánh lông,
Chồng thương chồng bảo râu rồng trời cho.
Đêm nằm thì ngáy o o,
Chồng thương chồng bảo ngáy cho vui nhà,
Đi chợ mất tám tiền quà,
Chồng thương chồng bảo về nhà đỡ cơm...

Lông mũi nàng mà anh chồng cứ mơ tưởng là râu rồng, thì quả là tuyệt vời và hết ý. Chỉ khi nào không còn thương, hay là thương không nổi nữa, thì anh ta bèn quay phắt 180 độ như thiên hạ vốn diễn tả: Vợ người thì đẹp, văn mình thì hay.

Còn chị vợ khác, khi thấy anh chồng của mình yếu kém về nghệ thuật nói dối, đã ăn vụng mà lại không chịu chùi mép cho sạch, thành thử chẳng dấu được ai, thì cũng đã sánh ví anh chồng...yêu quý ấy như “rồng nằm bể cạn” :

- Rồng nằm bể cạn phơi râu,
Mấy lời anh nói dấu đầu hờ đuôi.

Hầu như ở mọi nơi và trong mọi lúc, rồng đều được mặc lấy những đặc tính tốt đẹp, chỉ có một vài trường hợp là rồng đã gây nên những thảm họa cho cuộc sống. Rất may, trong những trường hợp này, thì không phải là rồng thứ thiệt, mà chỉ là một loại rồng dỏm mà thôi.

Chẳng hạn như rồng hút nước, rồng rê...đây là một hiện tượng thiên nhiên, tạo nên những cơn lốc xoáy, hút nước lên trời hay giật sập nhà cửa dưới đất của một vùng rộng lớn.

Còn khi ngồi vào bàn tiệc, mà một anh chàng phàm ăn tục uống, thuộc vào hàng “lấy cái bụng làm chúa”, chẳng thèm để ý chi tới những người chung quanh, cứ gục đầu xuống như muông chim, thoải mái húp canh chùn chụt, chắc hẳn sẽ được thiên hạ kẻ ngay tử đứng vào miêng:

- Ăn uống chi mà cứ như rồng cuộn...không chừng nuốt phăng cả bát đĩa và bàn ghế.

Qua những điều được bàn rộng tán dài, gã thấy dân Việt Nam ta rất khoái rồng và cũng không ít người luôn mơ được hoá thành rồng.

Gã Siêu gasieu@gmail.com

VỀ MỤC LỤC

Giáo sĩ: xuất phát từ giáo dân, hiện diện vì giáo dân và cậy dựa vào giáo dân

- Mọi liên lạc: Ghi danh, thay đổi địa chỉ, đóng góp ý kiến, bài vở..., xin gửi về địa chỉ

giaosivietnam@gmail.com

- Những nội dung sẽ được đề cao và chú ý bao gồm:

Trao đổi, chia sẻ những kinh nghiệm thực tế trong việc mục vụ của Giáo sĩ; Những tài liệu của Giáo hội hoặc của các Tác giả nhằm mục đích Thăng tiến đời sống Giáo sĩ; Cổ vũ ơn gọi Linh mục; Người Giáo dân tham gia công việc “Trợ lực Giáo sĩ” bằng đời sống cầu nguyện và cộng tác trong mọi lãnh vực; Mỗi Giáo dân phải là những “Linh mục” không có chức Thánh; Đối thoại trong tinh thần Bác ái giữa Giáo dân và Giáo sĩ... (Truyền giáo hay xây pháo đài?)

- Quy vị cũng có thể tham khảo những số báo đã phát hành tại

www.conggiaovietnam.net

Rất mong được sự cộng tác, hưởng ứng của tất cả Quý vị

Xin chân thành cảm ơn tất cả anh chị em đã sẵn lòng cộng tác với chúng tôi bằng nhiều cách thể khác nhau.

TM. Đặc San Giáo Sĩ Việt Nam

Lm. Luca Phạm Quốc Sử USA